

கொலம்பியா புதிய வெளியீடு

காஞ் ஸரஸ்வதி

D.K.பட்டம்மாள்

GE.6297

எப்படி பாடினாரோ

2 பாகங்கள்
(கர்னாடக தேவகாந்தாரி)

ஸங்க்தி வித்வான்

சீத்தார் சுப்ரமணிய

GE.6289 **ரீள்ளை**

ஏராமணி

2 பாகங்கள் (வகுளாபரணம்)

ஸ்ரீமதி

கும்மலோக சுப்ரமணியம்

வீணையும் வாய்ப்பாட்டும்

GE.6275

**எந்தனுசு
மனசுலோனி**

ஸரஸ்வதி ஸ்போர்ஸ்.....மவுண்ட் ரோட்.....மத்ருஸ்.

மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் எங்கிலிடமும் கிடைக்கும்:

மேலும், எம். டி. எஸ். & Co., 48-D, காவலி ரோடு, பெங்களூர் கன்டோன்மென்ட், மேலும், குப்தா எகிப்போரேஷன், தயார் பேட்டி ரோ. 35, 17A/428 அருஞ்சா அரிசி தெரு, சென்னை.

வீரம்பி வாங்குவது

ப்ளாண்டர்ஸ் டீ

கடையில் சாமான் வாங்குவதில் எவ்வளவு நேரமாகியிருப்பது கஷ்டம். கேட்கும் சக்திதான் தவிர வேறு ஏதாவதும், கடைக்காரர்கள் எவ்வளவு நன்றும் இருக்கும் என்று யுகழ்த்த போதிலும், ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

அவர் ப்ளாண்டர்ஸ் ஸ்டிரீட்டில் பச்சை நெயில் உயை உபயோகித்துப் பார்த்திருக்கிறார். இன்று அதுவே அவர் ஆராய்ந்து கண்டுக்கொண்ட உ

ப்ளாண்டர்ஸ் பச்சை நெயில் உ அளிவுங்கள்.

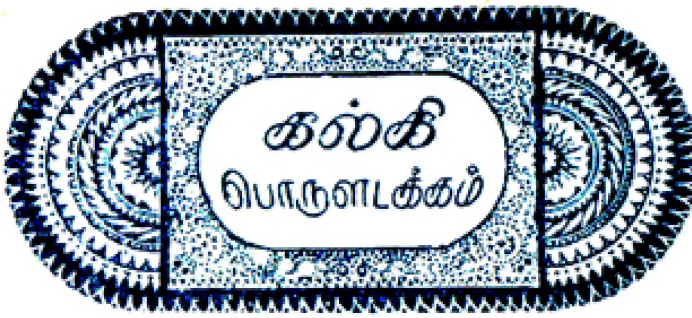
அது உயரத்தில்
வளர்க்கப்பட்டது

தி ப்ளாண்டர்ஸ் கம்பெனி லீட்,

கடனார், நீலகிரி, தென் இந்தியா..

PA 4 TM

மாற்றுவனம்

பக்கம் 5
இதழ் 40

1946 மே 12

விலை
சுத்தியை 30

சன்ன சேதி?	5
நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	...	உம்மன்	6
அநியாயக்காரர்கள்!	7
சிவகாமியின் சபதம்	...	கல்கி	11
கும்பிடுகிறேன், சொல்லாதேயுங்கள்!...	...	டி. கே. சி..	17
ஆடல் பாடல்	...	கர்நாடகம்	20
காலகேசபம்	27
அட்டைப்பட விளக்கம்	28
மாப்பிள்ளை விறைப்பு	...	காரீசன்	30
பரீப்பா மலர்	...	ராஜி	32
கர்வ பங்கம்	...	கலீனா	33
நிஜந்தான?	...	பாப்பா	37
அன்பின் அன்பம்	...	வித்தன்	38
வான சஞ்சாரம்	...	இசைத்தேவி	42
படித்துப் பார்!	44

"கல்கி"யின் வெளிப்பாடும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே.

புதிய ஜவுளிக் கடை

★

மைசூர் பட்டு & தூல்
ஜவுளிகள் கலியாண
காளத்திற்கேற்ற பலநூல்
பட்டு & தூல் ஜவுளிகள்
நவீன தினசிகளில்
வந்திருக்கின்றன.

மில் ஜவுளிகளும் கிடைக்கும்

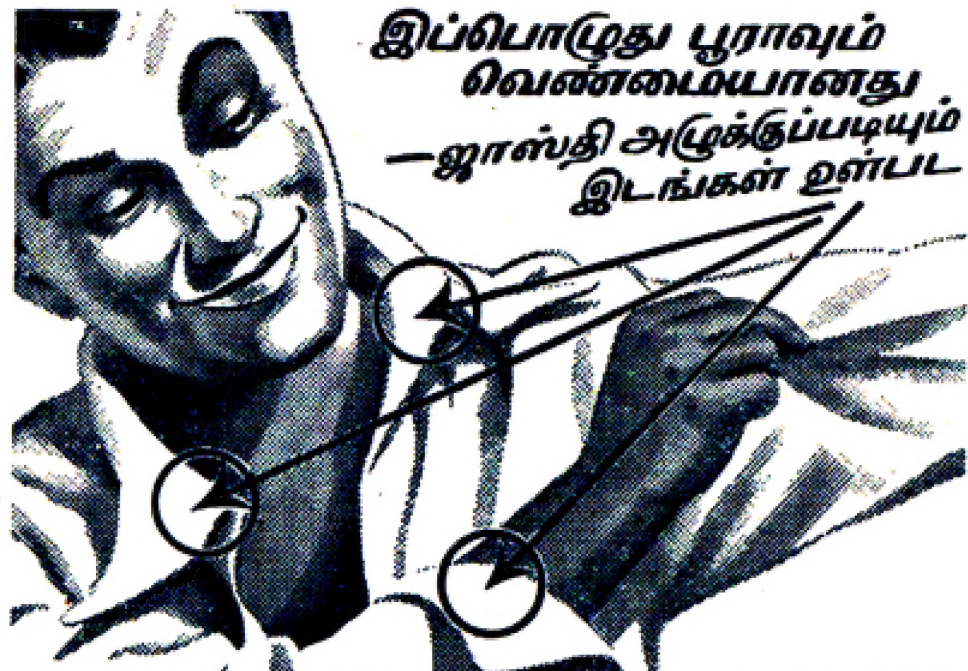
உங்கம்

தேவைக்கு ருத்துங்கள்

மைசூர் சில்க் ஸ்டோர்ஸ்

56/57, சர் உஸ்மான் லோட் தியாகராயநகர்
மதுராஸ்

இப்பொழுது பூராவும்த
வெண்மையானது
—ஜாஸ்தி அழுக்குப்படியும்
இடங்கள் உள்பட

ஒவ்வொரு உடையிலும் சீக்கிரம் மனமாதும் பாகங்களை—
அத்த பாகங்களே சொற்பமாக சோப்பைத் தேய்த்து, தன்னிடம்
நனைத்து அடித்துத் துணைப்பதால் அத்தமாகக் கோட்டுப்போகக்
கூடியவை.

உங்கன் துனிகளை என்னை முறைப்படி கத்தம் செய்து அடித்துத்
துணைப்பதற்கு ஏற்படும் தாசத்தை விடக்குங்கன்.

என்னைச் சோப்பின் ஏராளமான கயமாக இயக்கித் துணை
நனைத்த துனிலிடையே புகுத்திக் காக்கி, பிறகு அதைக் கத்தம் செய்
தால், துனி மிகத் துய்மைவாகவும், வெண்மைவாகவும் மாகிறது...
அத்துடன் உங்கன் கூடைகளுக்கு, இச் கத்தமான சோப்பைப்
பயன்படுத்துவோருடைய இடையேயாகவான தோகையைப் போத்த
மிகுது தன்மையும் ஏற்படுகிறது. என்னை உங்கன் துனிகளுக்
கும், அவையின் சாயங்களுக்கும் குணமளிப்பதோடு, உங்கன் கை
களை மிகுதுவாகவும், மழுமழுப்பாகவும் வைத்துக் கொள்கிறது.

இது
ஸன்லைட் முறைப்படி
செய்தும் செய்தது!

ஸன்லைட்
சோப்

மலர் 5

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று குழிபிடி பம்பாய்

—பாரதியார் { இதழ் 40

என்ன சேதி?

இன்னொருவர், சென்றார்

மிகத்தான் தேச பக்தரும் நிறமை
பாளரும் நியாயியுமான இன்னொரு
பாரதத் தாயின் புதல்வர் பாரத நாடு
தந்திரம் பெறுவதைக் கண்ணால் பாரா
மலே காலஞ் சென்றார். கல்கத்தாவில்
தேச பந்து சித்தாரஞ்சன தாஸ் எப்
படியோ, அப்படி பம்பாயில் ஸ்ரீ புலா
ராய் தேசாய் வக்கீல்களுக்குள் அரசராய்
பிளங்கினார். பதினாயிரக்கணக்கில் பணம்
மப்பாதித்தார். பம்பாய் சர்க்காரின்
அட்வகேட் ஜெனரலாக விளங்கினார்.
அதிலெல்லாம் மன அமைதி கிட்டாமல்
1930-ம் ஆண்டில் உப்பு சத்தியாக்ஷி
வியக்கத்தின்போது தேசத் தொண்டில்
இறங்கித் தியாக நெருப்பில் குதித்தார்.
நிற்பாடு, இந்திய சட்டசபையில் பண்டித
மாநிலால் நேரு வகித்து வந்த கான்சிரஸ்
பிச்சித் தலைமைப் பதவிக்கு வந்தார்.
அந்தப் பதவிக்கே அவரால் கௌரவம்
பரப்பட்டது என்று கூறுவது மிகை

பாகாது. 1942 ஆகஸ்டு
மாதாண்டுக்குப் பிறகு கான்
சிரஸ் மாபெருந் தலை
வர்கள் சிறைச்சாலையிலி
தங்கிப்போது, அவர்களை
நிடுதலை செய்வதற்காக
அவர் ராஜாஜியுடன்
பத்துழைத்துச் செய்த
பெரு முயற்சிகள் யாவ
ும் அறிந்ததே. கடைசி
மாக, ஐ. என். ஏ.
சொரணியில் அவர்
மது வக்கீல் தொழி
லின் சாமர்த்தியத்தை
யெல்லாம் காட்டி ஒப்
பற்ற சேவை புரிந்தது
மீட சம்பவமாகும்.

வாழ்க அஸ்ஸாம்!

முன் தடவை மாகாணங்களில் கான்
சிரஸ் ஆட்சி நடந்த போது மற்ற மாகா
ணங்களுக்கு வழி காட்டும் பெருமை
எப்போதும் சென்னை மாகாணத்துக்குக்
கிடைத்துக் கொண்டு வந்தது. இந்தத்
தடவை அந்தப் பெருமை அஸ்ஸாம்
மாகாணத்துக்குப் போகும் என்று
தோன்றுகிறது. மதுவிலக்கு முதலிய
காரியங்களுக்கு, "பணத்துக்குப் போவ
தென்கே?" என்ற கேள்வியை நாம் குறிப்
பிட்டு, மார்ச் 31-உ இதழில் தூல் துள்ளி
ஆலைத் தொழிலை சர்க்காரே எடுத்து
நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி
யிருந்தோம். அஸ்ஸாம் மாகாண கான்
சிரஸ் சர்க்கார் மேய் 4-உ வெளியிட்
பிருக்கும் அறிக்கையில் பதினொரு முக்கிய
தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்
தப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்.
அந்தப் பதினொரு தொழில்களில் பருத்தி
ஆலைத் தொழில் முதல் ஸ்தானம் வகிப்ப

தைப் பார்த்து மகிழ்
கிறோம். அத்துடன்
வேறு பல தொழில்களை
யும் சர்க்கார் எடுத்து
நடத்துவது பற்றி
யோசிக்கப்பட்டு வருகிற
தென்றும், பத்து லட்சம்
ரூபாய்க்கு மேல் மூல
தனம் தேவையாயுள்ள
தொழில்களை யெல்லாம்
இனி அரசாங்கமே நடத்
தும் என்றும் தெரி
வித்திருக்கிறார்கள். இவ்
விதம் பிற மாகா
ணங்களுக்கு வழி காட்
டும் அஸ்ஸாம் ம
வாழ்த்துகிறோம்.

ஸிம்ளாவில் நடக்கும் மூன்று கட்சி மகாநாட்டைப் பற்றி வரம் விசய்திகள் நம்பிக்கையையும் நிராசையையும் மாற்றி மாற்றி ஊட்டி வருகின்றன.

எகிப்து நாட்டைப் பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் காலி செய்து விட்டுப் புறப்படுகின்றன. தென்கிழக்கே சர்க்காரின் மேற்படி தீர்மானம் சர்ச்சிவருக்குப் பிடிக்க வில்லை.

அநியாயக்காரர்கள்!

மிகக் அநியாயக்காரர்கள்!

இருந்தாலும், ரோம்ப ரோம்ப அநியாயம் செய்கிறார்கள்!

ஏதோ இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் 13½ ரூபாய் 18½ ரூபாய் 27½ ரூபாய் என்று சம்பளம் கிடைத்தால் சிவனே என்று பாங்கிக்கொண்டு வயிற்றை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு வேலையை ஒழுங் எனச் செய்துகொண்டு சும்மா விழுந்து டெக்கக் கூடாதோ?

அப்படி இருக்க மாட்டார்களாம்!

சம்பளம் போதாதாம்! அதிகம் வேண்டுமாம்! கொடுக்கா விட்டால் வேலை செய்ய மாட்டார்களாம்! வேலை செய்யாமல் பட்டினி கிடந்து செத்துப் போவார்களாம்!

என்ன அநியாயம் பார்த்தீர்களா? ரஞ்சம் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் சம்பளம் அதிகம் கேட்க வாமா? வேலை நிறுத்தம் என்ற பேச்சை மாயினாலே சொல்லவாமா?

பாலட் எடுப்பதாம் பாலட்டு! வோட்டுப் போடுவதாம் வோட்டு! அப்புறம் வேலைநிறுத்த நோட்டீசு கொடுப்பதாம்!

அநியாயக்காரர்கள், ஸ்யா! அநியாயக்காரர்கள்!

ரயில்வேத் தொழிலாளிகள் வேகு வேகு அநியாயக்காரர்கள்!

இந்த அநியாயமான காரியத்தில் அந்த ரயில்வேத் தொழிலாளிகளுக்குள்ளே இருக்கும் ஒற்றுமையைப் பார்த்தால், எல்லாம் கலியுகத்தின் மகிமை என்றே தோன்றுகிறது!

கேளுங்கள் கதையை! தென்னிந்திய ரயில்வேத் தொழிலாளிகளுக்குள்ளே சம்பளம் அதிகம் கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்யவாமா கூடாதா என்று இரகசிய பாலட் எடுத்தார்கள். அதன் முடிவு என்ன தெரியுமா? பின்வரும் புள்ளி விவரங்களைப் பாருங்கள்:—

1. மொத்தம் எஸ். ஹ. ஆர். தொழிலாளிகள் 26,250
2. ஹி பாலட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் 23,538
3. வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றவர்கள் 23,475
4. வேண்டாம் என்றவர்கள் 61

பார்த்தீர்களா, அநியாயமான காரியத்தில் எப்படி ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது

தென்று! இந்தியர்கள் ஒற்றுமையென்பதே இல்லாத நெல்லிக்காய் மூட்டைகள் என்று பெயர் வாங்கியவர்கள் ஆயிற்றே! அப்படியிருக்க, இப்போது தென்னிந்திய ரயில்வேத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்த விஷயத்தில் காட்டும் ஒற்றுமையை என்னவென்று சொல்வது?

தொழிலாளிகள்தான் ஏதோ எழுதப் படிக்க அதிகம் தெரியாதவர்கள்; ஒரு வேளை கிளர்ச்சிக்காரர்களுடைய துர்ப்போதனையைக் கேட்டு இந்த அநியாய முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம்.

ஆனால் வெள்ளைச் சட்டை தரிக்கும் கல்வியறிவு படைத்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்களின் சங்கதி என்ன?

தென்னிந்திய ரயில்வேயில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் சங்கம் என்பதாக ஒன்று இருக்கிறதாம். அவர்கள் செய்த முடிவைக் கேளுங்கள்:

1. மொத்தம் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்கள் 1201
2. வோட்டுப் போட்டவர்கள் 1075
3. வேலை நிறுத்தம் செய்யச் சாதகமானவர்கள் 1061
4. பாதகமானவர்கள் 13

ஆகவே, படித்தவர்களின் எட்சணமும் மேற்படி மேற்படியாகத்தான் இருக்கிறது. ரயில்வே காங்கிக் கூலிகள் முதல் ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்கள் வரையில் எல்லாம் ஒரே மூர்த்தன்யமாய் அல்லவா இருக்கிறார்கள்? 100-க்கு 99½ பேருக்கு மேல் வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரித்தல்லவா வோட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள்?

எஸ். ஐ. ஆர். என்று வழங்கும் நமது தென்னிந்திய ரயில்வேயில் மட்டுந்தான் இந்த எட்சணம் என்று நினைக்க வேண்டாம்.

எம். எஸ். எம்., ஜி. ஐ. பி., பி. என். ஆர்., பி. பி. ஸி. ஐ. முதலிய சகல ரயில்வேக்களிலும், அதாவது இந்தியாவில் எங்கெங்கே தண்டவாளத்தின் மேல் ரயில் ஓடுகிறதோ அந்த ரயில்வேக்கள் அத்தனையிலும் தொழிலாளிகள் மேற்கண்டபடியேதான் முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எம். எஸ். எம். இரண்டு செண்டர்களில் 7530 பேர் வோட்டுக் கொடுத்த

தார்கள். இவர்களில் 7521 பேர் வேலை நிறுத்தம் வேண்டும் என்றார்கள். 9 பேர் வேண்டாம் என்றார்கள்.

பி. என். ஆர். ரயில்வேயில் 7 செண்டர்களில் 18,581 பேர் வேட்டுக் கொடுத்தார்கள். இவர்களில் 18,530 பேர் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்குச் சாதகம். 51 பேர் பாதகம்.

இ. ஐ. ஆர். ரயில்வேயில் 10 செண்டர்களில் 11,546 பேர் வேட்டுக் கொடுத்ததில், 11,356 பேர் வேலை நிறுத்தத்துக்குச் சாதகம். 190 பேர் பாதகம்.

மொத்தத்தில் இந்திய ரயில்வேக்களில் வேலை செய்யும் பத்து எட்சம் ரயில்வே ஊழியர்களில் ஒன்பது ஐட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரித்து வேட்டுக் கொடுத்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

அப்பப்பா! என்ன அநியாயம்! அந்த அநியாயத்திலேதான் எப்பேர்ப்பட்ட ஒற்றுமை!

மேற்படி ஒற்றுமை படைத்தவைத்துக்கொண்டு பம்பாயில் கூடிய ரயில்வேத் தொழிலாளர் சங்க மத்தியக் கமிட்டியார் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநாவது தங்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவிட்டால் ஜூன் 27 உள் நள்ளிரவில் இந்தியாவின் எல்லா ரயில்வேக்களிலும் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகும் என்று விளம்பரப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட அநியாயமான கோரிக்கையையும் அதைவிட அநியாயமான பயமுறுத்தலையும் பற்றி ரயில்வே கம்பெனிகளின் ஏஜெண்டுகள் தங்களுடைய பதிலைப் பத்திரிகைகளிலே விளம்பரப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

"ரயில்வே ஊழியர்களுக்கு நாங்கள் அதைச் செய்திருக்கிறோம்; இதைச் செய்திருக்கிறோம். அவர்களிடம் அழுக்கான ரூபாய் நோட்டை வாங்கிக் கொண்டு அற்புதமான அரிசி கொடுக்கிறோம். காங்கிக் கூலிகள் பட்டப் பகலில் தண்டவாளத்தின்மீது படுத்துச் சுகமாகத் தூங்கும்படி அதுமதித்திருக்கிறோம். அப்படி யெல்லாமிருந்தும் இவர்கள் சம்பளம் அதிகம் கேட்கிறார்கள். அதிகச் சம்பளம் கொடுக்காவிட்டால் வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்கிறார்கள். இவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதனால் பஞ்ச காலத்தில் ரோம்ப ரோம்ப விபர்தமான நிலைமை ஏற்படும். தானியங்களை ஓரிடத்திலிருந்து ஓரிடத்துக்குக் கொண்டுபோக

முடியாது. எத்தனையோ பேர் பட்டினி கிடந்து சாக நேரிடும்!" என்று ரயில்வே கம்பெனி ஏஜெண்டுகள் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

மாதம் இரண்டாயிரம் சம்பளமுடைய பஞ்சப்படியும் வாங்கிக்கொண்டு இந்தியாவுக்காக உயிரைக் கொடுத்து உழைக்கும் ரயில்வே ஏஜெண்டுகள் பாவம் வரப்போகும் பஞ்சத்தை உத்தேசித்து இவ்விதம் இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்!

ஆனால் இந்தியாவிலேயே பிறந்து வளர்ந்த இந்திய ரயில்வேத் தொழிலாளிகளுக்குத் தங்களுடைய காரியத்தின் அநியாயம் புலப்படவில்லை!

குண்டவாளத்தில் ரயில் ஓடாவிட்டால் பஞ்சம் நம்மை என்ன பாடுபடுத்தும் என்பதை நினைக்கும்போது நமக்குப் பயமாகத்தான் இருக்கிறது.

பஞ்சத்தைத் தடுப்பதற்கு ரயில் எவ்வளவு வசதியா யிருக்கிறது என்பதற்குச் சமீபத்தில் சென்னைலேயே நாம் ஓர் உதாரணம் பார்த்தோம்.

நமது காங்கிரஸ் மந்திரிகளில் சிலர் பதவி ஏற்றுக் கொண்டதும் முதல்காரியமாக என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? அவரவர்களும் தங்கள் தங்கள் சொந்த ஜில்லாவுக்கும், சொந்த ஊருக்கும் விரைந்து சென்றார்கள். எதற்காகத் தெரியுமா? பஞ்சத்தைப் பற்றிய விவரங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு வருவதற்காகத்தான்!

இத்தனை நாளும் அந்த மந்திரிகள் அந்த ஜில்லாவிலேயே குடி யிருந்த போதிலும் அவர்களால் பஞ்ச விவரங்களைத் திரட்ட முடியவில்லை! சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை மாதக் கணக்காகத் திரட்டி ஏற்கெனவே அனுப்பியுள்ள பஞ்ச விவரங்கள் எல்லாம் கத்த உபயோகமுற்றவை என்று ஒரு நிமிஷத்தில் நமது புதிய மந்திரிகளுக்குத் தெரிந்து போயிற்று.

எனவே, மந்திரி பதவிக்கு வந்தார்களோ இல்லையோ, உடனே பஞ்ச விவரங்களைத் திரட்டுவதற்காக விழுந்தடித்து ஓடி ரயிலில் ஏறி அவரவர்கள் ஊர் போய்ச் சேர்த்தார்கள். ரயில் ஸ்டேஷனில் அவர்கள் கழுத்தில் வந்து விழுந்த உபசார மாலைகளைச் சட்டுப் புட்டென்று சுற்றி எறிந்தார்கள். "நாங்கள் மாலை போட்டுக்கொள்ள வரவில்லை. பஞ்ச விவரங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு போக வந்தோம். எங்கே பஞ்ச விவரங்கள்?" என்று

உள்ளித்தார்கள். அவ்வளவுதான்! அந்தந்த ஜில்லா, தாலுக்கா, கிராமங்களின் பஞ்ச விவரங்கள் உடனே திரண்டு உருண்டு புரண்டு வந்து அந்தந்த மந்திரிகளின் முன்னால், "இதோ இருக்கிறோம்! இதோ இருக்கிறோம்!" என்று கதறிக்கொண்டு நின்றன.

உடனே தமது மந்திரிகள் அவ்வளவு பஞ்ச விவரங்களையும் திரட்டிச் சேர்த்து மடியில் கட்டிக் கொண்டு அடுத்த ரயிலில் ஏறிச் செல்வதற்கு வந்து சேர்த்தார்கள். தேரே பிரதம மந்திரி பிரகாசம் அவர்களிடம் சென்று தங்கள் திரட்டிக்கொண்டு வந்த பஞ்ச விவரங்களை யெல்லாம் பொல பொல வென்று கீழே கொட்டினார்கள்!

உடனே உணவு மந்திரியான பிரதம மந்திரியின் பஞ்சக் கவலையில் பாதி தீர்த்து போய்விட்டது!

தேயர்களே! யோசியுங்கள்! தண்டவாளத்தில் ரயில் ஓடாவிட்டால் தமது புதிய ஊங்கிரஸ் மந்திரிகள் இவ்வளவு கூறுகிறப்பாகக் காரியம் செய்திருக்க முடியுமா? அவரவர்களுடைய ஊருக்குப் போய் இருப்பதுதான் மணி நேரத்தாக்குள் பஞ்ச விவரங்களைத் திரட்டிக் கொண்டு திரும்பி வந்திருக்க முடியுமா?

இதிலிருந்து, பஞ்ச விவரண வேலைக்கு ரயில் ஒழுங்காக ஓடுவது அத்தியாவசியம் என்று ஏற்படுகிற தல்லவா? அவ்வாறு ரயில் ஓடுவதற்குப் பாதகமாக ரயில்வே ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வோம் என்கிறார்களே? என்ன அநியாயக்காரர்கள் அளர்கள்!

இருக்கட்டும்; இவ்வளவு தூரம் ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் அநியாயத்தைப் பற்றிக் கண்டனம் செய்த பிறகு, அவர்களுடைய கட்சியில் ஒரு வேளை ஏதாவது நியாயம் இருக்கிறதா, கொஞ்சமாவது ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பாப்போம்.

அப்படிப் பார்க்கும் போது, — அடாடா!—அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் அப்படி ஒன்றும் அநியாயமில்லை யென்று தோன்றுகிறதே!

இன்னும் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து பார்த்தால், அவர்கள் கோரிக்கை ரோம்பவும் நியாயமானது, மிகக் மிதமானது என்றல்லவா தோன்றுகிறது?

மொத்தத்தில், அவர்கள் அநியாயக்காரர்களே யில்லை யென்றும் ஏற்பட்டு விடுகிறதே!

அவர்கள் அநியாயக்காரர்கள் இல்லை யென்றால், யின் யார் அநியாயக்

காரர்கள்? அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை மறுப்பவர்கள் அல்லவா மகா அநியாயக்காரர்கள் என்று ஆகிறது?

இது என்ன கூத்து!

ரயில்வே ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் என்னவென்பதை இன்னொரு தடவை நன்றாக நிதானமாகக் கவனிப்போம். அவர்களுடைய முக்கியமான கோரிக்கை இரண்டுதான்:—

1. சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது.

2. யுத்த காலத்தில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களை இப்போது தன்னிவிடக் கூடாது என்பது.

சம்பளம் அதிகம் வேண்டும் என்பது ரயில்வேத் தொழிலாளிகள் புதிதாகக் கிளப்பியிருக்கும் கோரிக்கையல்ல. பல வருஷங்களாக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்துவரும் கோரிக்கைதான்.

ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் தற்போதைய சம்பள விதிகங்களைக் கட்டடால் எல்லாகும் கிடுகிடுத்துப் போகும் படியிருக்கும்.

100-க்கு 50 பேருக்கு மேல் தொழிலாளிகள். மாதம் 17 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள்.

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்கள் என்னும் பெத்த பெயருடன் விளங்கும் உத்தியோகத்தார்களுக்கு மாதம் 35 ரூபாய் அமோகமான சம்பளம்!

இவ்வளவு பிரமாதமான பிரம்மாண்டமான சம்பளம் வாங்குவோர் அதிக சம்பளம் கோருவது அநியாயம் என்று சொல்ல முடியுமா?

முடியாது!

இத்தனை நாளும் "யுத்தம் நடக்கிறது; பொறுத்திருங்கள்!" என்று கவர்ன்மெண்டார் சொல்லிக் காலைக் கடத்தி வந்தார்கள்.

"யுத்தம் முடிந்து ஒரு வருஷம் ஆகிறதே! இன்னும் ஏன் காலம் கடத்துகிறீர்கள்?" என்று கேட்கிறார்கள்.

யுத்தத்துக்குப் பின்னாக இப்போது "பஞ்சம்" என்று காரணம் சொல்லிப் படுகிறது.

ஏழைத் தொழிலாளிகளின் சொற்ப சம்பளத்தில் சொற்ப உயர்வு செய்யவதற்குப் பஞ்சத்தைக் காரணமாகச் சொல்வது நியாயமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

பஞ்சத்தை நான் விட்டுப் பத்தாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் கவர்னர் களும் ஐயாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஜட்ஜுகளும் இரண்டாயிரம் ரூபாயிரம் சம்பளம் வாங்கும் ஐ. சி. எஸ். காரர்களும் ரயில்வே ஏஜென்டுகளும் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்கிறார்களா? பிரமோஷன் கேட்காமல் இருக்கிறார்களா?

தேர்த்துக்காக உயிர் உடல் பொருள் அனைத்தையும் தத்தம் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு மாகாண மந்திரிகளாடு விரும்பும் தேர பக்தர்கள் பஞ்சத்தை உத்தேசித்துத் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்கிறார்களா? ஐந்தாறு ரூபாய் சம்பளத்தை ஆயிரமாகச் செய்து கொள்கிறார்களோ, இல்லையோ?

அப்படி விரும்ப, பஞ்சத்தின் பெயரால் ஏழைத் தொழிலாளிகளின் வயிற்றிலேதானா அடிக்க வேண்டும்? அவர்களைத்தானா சம்பளம் அதிகம் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்ல வேண்டும்?

ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் இரண்டாவது கோரிக்கையை இந்த சந்தர்ப்பத்திலேதான் வற்புறுத்தியாக வேண்டும். அவசியமான போது வேலைக்கு வைத்தவர்களை இப்போது வேலை யிலேயே யென்று அனுப்பிவிடப் பார்க்கிறார்கள். ரயில்வேயை விஸ்தரிப்பதற்கு இடமில்லையா? அல்லது ரயில்வேயில் பணத்தான் இல்லையா? கோடி கோடி ரூபாய் வருஷத்தில் லாபம் வரும்போது ஏழைத் தொழிலாளிகளை விட்டுக்கு அனுப்பி வயிற்றொரிச்சலைக் கொட்டிக் கொள்வானே?

மேற்படி பிரச்சினையை இப்போது தீர்க்காமல் எப்போது தீர்ப்பது? வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டவர்கள் சேத்துச் சுண்ணாம்பாய்ப் போன பிறகு கிளர்ச்சி செய்து என்ன பிரயோஜனம்?

எனவே, ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் கோரிக்கைகள் இரண்டும் மிகவும் நியாயமானவை என்று ஏற்படுகிறது.

ஆனால் அந்த நியாயமான கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது அதியாயம் என்று சிவ் சொல்கிறார்கள்.

பஞ்ச காலத்தில் ரயில் வேலை நிறுத்தம் நேர்ந்தால் தேர்த்துக்குப் பெரிய கஷ்டம் ஏற்படும் என்பது உண்மைதான்.

ஆனால் அப்படி நேரும் வேலை நிறுத்தத்துக்குப் பொறுப்பான யார்?

நியாயமான கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தும் ஏழைத் தொழிலாளிகளா? நியாயமான கோரிக்கைகளை மறுக்கும் ரயில்வே ஏஜென்டுகளும் இத்தியா கவர்ன்மெண்டுமா?

ரயில்வே வேலை நிறுத்தம் நேருமானால் அதன் பழி பாவங்களைப் பங்கிடுமபோது ஒரு விஷயத்தை நாம் குரபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

ரயில்வேத் தொழிலாளிகள், "எங்கள் குடைய கோரிக்கைகளை உடனே நிறைவேற்றுவான்; இல்லாவிட்டால் வேலை நிறுத்தம் செய்யோம்!" என்று சொல்லிப் பயமுறுத்தவில்லை.

"எங்கு குடைய கோரிக்கைகளின் நியாய நியாயங்களைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு நியாயத்திறி (அட்ஜுடிகேடரை) நியமிக்க" என்றான கேட்கிறார்கள்.

பத்து லட்சம் தொழிலாளிகள் கோரிக்கையை நியாய பரிசீலனைக்கு விடுவதற்கு இத்தியா கவர்ன்மெண்டு மறுக்குமானால், அதைக் காட்டிலும் அதியாயம் வேறு இருக்க முடியாது.

ஆகவே, இருதாப்பு நியாய நியாயங்களுக்கும் நாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பர்த்த பிறகு, ரயில் வேலை நிறுத்தம் நேர்ந்தால், அதன் பரிசைய ஏழைத் தொழிலாளர் தலையிலே போட ஒரு நாளும் சம்மந்திக்க மாட்டோம்.

அவர்களுடைய வேகு நியாயமான மிகமான கோரிக்கைகளை மறுப்பவர்களின் தலையிலேதான் அந்தப் பழியும் பாவமும் கமரும் என்பதில் நமக்குச் சிறீதும் சந்தேகம் இல்லை.

எனவே, இத்தியாவை ஆட்சி புரியும் பிரீட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாருக்கு இந்த விண்ணப்பத்தைச் செய்து கொள்கிறோம்:—"இன்றைக்கு எகிப்திலிருந்து கிளம்புவது போல் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு நாள் நீங்கள் இத்தியாவிலிருந்தும் கிளம்பியே தீர வேண்டி விரும்புகும். அப்படிக்க கிளம்பும் போது பத்து லட்சம் ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் வயிற்றில் அடித்த பாஷத்தையும், அதனால் பஞ்சக் கொடுமையைப் பதின் மடங்காக்கிய பரிசையையும் காத்துக் கொண்டு போகவேண்டாம். ஆகையாக, ரயில்வேத் தொழிலாளியின் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு நியாயாதிபதியை உடனே நியமிப்புகள். ரயில்வே வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாமல் தடுங்கள். தேர்த்தைப் பெரும் விபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவான்!"

சீவகாமியின்

சீபுகம்

கூலி

அத்தியாயம் 40

“ வெற்றி அல்லது மரணம் ”

வெள்ளைக் கொடி இறக்கப்பட்ட தின் பொருள் என்ன, அதன் காரணம் என்னவா யிருக்கும் என்று யோசித்த வாறு சேனாபதி பரஞ்சோதி ஒரு சிமிஷம் நின்ற இடத்திலே நின்றார். அந்த நிமிஷத்திலேயே, அவர் மனதில் உதித்த கேள்விகளுக்கு விடை சொல்வது போன்ற இத்திரஜாலக் காட்சி கோட்டை மதின் நெடுக்கக் காணப்பட்டது. இத்தனை நாளும் வெறுமையா யிருந்த அந்த நெடிய விசாலமான மதின் மீது கையில் வேல் பிடித்த சனாக்க வீரர்கள் வரிசையாக நின்றார்கள். மாலை வேளையின் மஞ்சள் வெயிலில் அவர்கள் தலையில் அணிந்திருந்த இரும்புத் தொப்பிகளும், மார்பில் அணிந்திருந்த செப்புக் கவசங்களும், கையில் பிடித்த வேல்களின் கூரிய முனைகளும் பளபள வென்று ஒளி வீசித் திகழ்ந்தன.

“ மகா ராஜாதி ராஜ சனாக்ககுல திலக திரிபுவன சக்கரவர்த்தி சத்யாச்ரய புலிகேசி நீழேறி வாழ்க! ” என்று ஒரு இடிமுழக்கக் குரல் ஒலிக்க, அதைத் தொடர்ந்து, “ ஜயவிரஜயிபவ! ” என்று ஆயிரக் கணக்கான குரல்கள் ஏக காலத்தில் ஆர்ப்பரித்தன.

அந்த அதிசயக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு சேனாபதி பரஞ்சோதி சிறிது நேரம் திகைப்புற்று நின்றார். “ அதோ! அதோ! ” என்று அவர் பக்கத்திலிருந்த வீரர்களில் ஒருவன் கூவிய வண்ணம் கோட்டை முன் வாசலின் உச்சியைச் சுட்டிக் காட்டினான். அங்கே, நெடியதூர்த்த கம்பீர உருவம் ஒன்று நின்ற சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஆ! அந்த உருவம் புலிகேசி சக்கரவர்த்தியினுடையதுதான், சந்தேகமில்லை!

வெள்ளைக் கொடி இறங்கியதன் தாத்தரியம் பரஞ்சோதிக்கு அந்தக்

கணமே நன்கு விளங்கி விட்டது. புலிகேசி சக்கரவர்த்தி புத்தகனத்திலிருந்து தப்பிப் பிழைத்து இரகசியச் சுரங்க வழி மூலமாகவோ, அல்லது இரவு வேளையில் பல்லவ வீரர் காவலை மீறி மதின் ஏறிக் குதித்தோ, கோட்டைக் குள்ளே வந்து சேர்ந்து விட்டார். சமாதானம் என்ற பேச்சு இனி இல்லை. புத்தம் செய்தே யாகவேண்டும், கோட்டையைத் தாக்கியே தீரவேண்டும். இன்னும் ஆயிரமாயிரம் மனிதர்களின் இரத்தம் வெள்ளமாக ஓடியே யாகவேண்டும். வாதாபி நகரம் தீப்பட்டு எரிந்தே தீரவேண்டும்.

இப்படிச் சேனாபதி எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் கோட்டை வாசல் உச்சியிலிருந்து திடீரென்று ஓர் அம்பு ஐய்வென்று பறந்து வந்தது. பரஞ்சோதியின் தலைக்கு நேராக அந்த அம்பு வந்ததைப் பார்த்து அருகில் நின்ற வீரர்கள் ஹா ஹா காரம் செய்தார்கள். ஒரு கண நேரம் அவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் நெஞ்சடிப்பு நின்று போயிருந்தது. நல்ல வேளையாக அந்த அம்பு சேனாபதி பரஞ்சோதியின் தலைக்கு மேலே ஒரு சாண் உயரத்தில் பாய்ந்து சென்று அவருக்குப் பின்னால் பூமியில் பாய்ந்து குத்திட்டு நின்றது.

மற்றவர்கள் எல்லாரும் திகிலடைந்த போதிலும் சேனாபதி ஒரு சிறிதும் கலங்கவில்லை. முகத்தில் புன்னகையுடன் தரையில் பாய்ந்த அம்பை எடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அதன் இறகில் ஒரு சிறு ஓலைச் சிட்டு கட்டியிருந்தது. அதை எடுத்துப் பரஞ்சோதி படித்தார். “ வெற்றி அல்லது மரணம் ” என்று அதில் எழுதியிருந்தது.

பரஞ்சோதியின் இருதயத்திலிருந்து ஒரு பெரிய பாரம் இறங்கியதுபோல் இருந்தது. அவருடைய உள்ளத்திலே

நடந்து கொண்டிருந்த போராட்டத்திற்கு இனி இடமில்லை. மாமல்ல ரோடு வாதம் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. மீண்டும் யுத்தம் தொடங்கி இரத்த வெள்ளத்தைப் பெருக்கும் பொறுப்பு புலிகேசியின் தலைமேல் விழுந்துவிட்டது. இனிமேல் மனத்தில் சஞ்சலம் எதுவும் இன்றிக் கோட்டைத் தாக்குகலை நடத்தலாம்.

பரஞ்சோதி மேற்படி தீர்மானத்துக்கு வந்ததும், பக்கத்தில் நின்ற வீரனைப் பார்த்து, "சடையா! அதோ அந்தக் கோட்டை வாசலில் உள்ள கணபதி விக் கிரகம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதா?" என்று கேட்டார்.

"தெரிகிறது, சுவாமி! தாங்கள் அந்த விக் கிரகத்தின் அருகில் நின்று பார்த்தபாது நானும் கவனித்தேன்!" என்றான் சடையன்.

"நல்லது; உனக்கு மிகவும் முக்கியமான காரியம் ஒன்றைத் தருகிறேன். குரியன் அஸ்தமித்து நன்றாக இருட்டியதும் நீயும் இன்னும் பத்து வீரர்களும் மதிள் சுவர்மீது நிற்கும் சனாக்க வீரர் கண்ணில் படாமல் கோட்டைவாசலுக்குப் போகவேண்டும். போய் அந்தக் கணபதி விக் கிரகத்துக்கு ஓடுவீதச் சேதமும் ஏற்படாமல் பெயர்த்து எடுத்து என்னுடைய கூடாரத்துக்குக் கொண்டு உரவேண்டும். தெரிகிறதா? நீ அந்த விக் கிரகத்தைப் பத் திரமாகக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதைப் பொறுத்துத்தான் நமக்கு இந்தக் கடைசி யுத்தத்தில் வெற்றி ஏற்பட வேண்டும்!" என்றார் சேனாபதி.

"அப்படியே, சேனாபதி! விகாசகரின் விக் கிரகத்தைச் சர்வஜாக் கிரகையாகக் கொண்டு வந்து கூடாரத்தில் சேர்க்கிறேன்!" என்றான் சடையன்.

உடனே சேனாபதி பரஞ்சோதி குதிரையைத் திருப்பிக்கொண்டு மாமல்ல சக்கரவர்த்தி தங்கியிருந்த கூடாரத்தை கோக்கி விரைந்து சென்றார்.

சக்கரவர்த்தியின் கூடாரத்தில் ஏற்கெனவே மற்றத் தளபதிகள் எல்லாரும் வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள். முடிவான கட்டளையைச் சக்கரவர்த்தியிடம் பெற்றுக்கொண்டு போவதற்காக அவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

சேனாபதி பரஞ்சோதியின் வருகைக்காகச் சக்கரவர்த்தி காத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் முகத்தில் அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. தமக்கு அருகில் நின்றவர்களிடம் அவர் சாவதானமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். கோட்டை வாசலில் பறந்த வெள்ளை, கொடி இறக்கப்பட்ட விவரமும், மதிள் சுவரின்மேல் சனாக்க வீரர் போருக்கு ஆபத்தமாய் நின்றதும் அங்கிருந்தவர்களுக்கு இன்னும் தெரியாது. சனாக்க வீரரின் யுத்த கோஷத்தை அவர்கட்பல்லவ வீரரின் கோஷம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவ்விதம் அமைதி குடிகொண்டிருந்த சக்கரவர்த்தியின் சந்நிதானத்தில் பரஞ்சோதி புயல் துழைவது போல் துளாழ்ந்து முதலில் சக்கரவர்த்திக்கு வணக்கம் செலுத்தினார்.

"பிரபு!....." என்று அவர் மேலும் பேசுவதற்குள்ளே, மாமல்லவருக்குக் கிட்டுக் கூறினார்.

"சேனாபதி! ஏன் இவ்வளவு பரபரப்பு? இந்த மூன்று நாளும் சிந்தனை செய்ததில் உம்முடைய யோசனைதான் நியாயத்துக்கும் தர்மத்துக்கும் உகந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். கோட்டையின் சரணாகதியை ஒப்புக்கொண்டு யுத்தத்தை நிறுத்துவது என்று முடிவு செய்து விட்டேன்!" என்றார்.

இதைக் கேட்ட சேனாபதி முன்னேக் காட்டிலும் அதிக பரபரப்பை அடைந்து கண்ணில் நீர் ததும்பத் தொண்டை அடைக்க, "பிரபு! நான் அறிவினன். நான் சொன்ன யோசனை சுத்த அபத்தம். தாங்கள் முதலில் இட்ட கட்டளைதான் நியாயம், தர்மம் எல்லாம். என் யோசனைப்படி மூன்று நாள் தாமதித்ததே பெரும் தவறு. பிரபு! கோட்டை வாசலில் வெள்ளைக் கொடி இறங்கி விட்டது. மதிள் சுவர்மேல் சனாக்க வீரர் போர்க்கோலம் பூண்டு நிற்கிறார்கள்....." என்று கூறவும், அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் அளவற்ற வியப்பும் பரபரப்பும் அடைந்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தி தாம் வீற்றிருந்த ஆசனத்திலிருந்து துள்ளிக் குதித்து எழுந்து, "சேனாபதி! நீர் சொல்வது உண்மைதானா?" என்றார்.

"உன்மை, பிரபு! என் கண்ணுலயே பார்த்தேன்! பார்த்தவிட்டு நேர இவ்விடம் வருகிறேன்!"

"இந்த மாறுதலுக்குக் காரணம் என்னவென்று ஏதேனும் ஊகிக்க முடிகிறதா?" என்றார் மாமல்லர்.

"ஊகம் வேண்டியதில்லை, பிரபு! லிகேசி போர்க்களத்தில் சாகவில்லை. பிப் பிழைத்துக் கோட்டைக்குள் ப்படியோ வந்து விட்டான். காட்டை வரசல் உச்சியில் வாதாபி சக்கரவர்த்தி நின்று நமது சைன்யத்தப் பார்வை யிட்டதையும் நான் எண்ணல் பார்த்தேன். சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதபடி இதோ புலிகேசி ன் ஓடையும் இருக்கிறது. அப்பின் றிகிலே கட்டி இந்த ஓலை எனக்குக் கடைத்தது!" என்று சொல்லி, வெற்றி அல்லது மரணம்" என்று முதியிருந்த ஓலைத் துண்டைச் சக்கர வர்த்தியிடம் பரஞ்சோதி காட்டினார்.

"ரொம்ப நல்லதாய்ப் போயிற்று. சதாபிக்கு நேரும் கதிக்குப் பாவம் மி எல்லாம் அவன் தலைமேல்!" என்று மாமல்லர் உற்சாகமான குரல் கூறிவிட்டு, "சேனாபதி! இனிமேல் சந்தேகம் ஒன்றுமில்லையா? கோட்டையத் தாக்க ஆரம்பிக்கலா மல்லவா?" என்று கேட்டார்.

"இனி ஒரு சந்தேகமும் இல்லை, ரபு! எல்லாம் ஆயத்தமா யிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு முகூர்த்த நேரத் த் நமது யானைப்படை கோட்டைவாசத் தகர்க்க ஆரம்பித்துவிடும்! நமது ரர்கள் கோட்டை மதினைத் தாண்டி ன்ளே பிரவேசிக்க ஆரம்பித்து டுவார்கள்!" என்றார் சேனாபதி.

பின்னர், அங்கு நின்ற தளபதி னைப் பார்த்து, "எல்லாரும் அவ வர்களுடைய படைகளுக்குச் செல் றங்கள். நகரத்துக்குள்ளே எப்படி டுத்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை ன்னொரு தடவை நமது வீரர்களுக்குல்லாம் ஞாபகப் படுத்துங்கள். பரிகை முடிக்கம் கேட்டதும் புறப் டுவதற்கு ஆயத்தமா யிருங்கள்!" என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் அங்கு நின்ற ளபதிகள் எல்லாரும் சக்கரவர்த் த்கும் சேனாபதிக்கும் வணக்கம் சலுத்தி விட்டு விரைந்து வெளியேறி

னார்கள். சக்கரவர்த்தியும், அவருடைய மெய்க் சாவலர் இருவரும், மானவன் மரும், பரஞ்சோதியும் மட்டும் அங்கு மிச்ச மிஞ்ஞார்கள்.

"சேனாபதி! நகரத்துக்குள் நடந்து கொள்ள வேண்டியது பற்றி நம் வீரர் களுக்கு என்ன கட்டளை யிட்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"பிரபு! குழந்தைகளுக்கும் ஸ்திரீ களுக்கும் எந்த விதத்திலும் துன்ப முண்டாக்கக் கூடாது என்று கட்டளை யிட்டிருக்கிறேன். ஆண் மக்களில் எதிர்த்தவர்களை யெல்லாம் கொன்று விடுப்படியும் பணித்தவர்களை யெல் லாம் சிறை பிடிக்கும்படியும் கட்டளை யிட்டிருக்கிறேன். வாதாபி நகரில் ஒரு வீடு மிச்சமில்லாமல் எரிந்து சாம்ப ராக வேண்டுமென்று கட்டளை யிட் டிருக்கிறேன். தீயை அணைக்க முயல் வோரை யெல்லாம் கொன்று விடுப்படி சொல்லி யிருக்கிறேன். நகரை விட்டு ஓட முயற்சிக்கும் பிரஜைகளைப் போக விடுப்படியும், ஆனால் அவர்கள் எந்த விதமான பொருளையும் கொண்டு போகவிடக் கூடாதென்றும் ஆக்ஷை யிட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய வீரர்கள் வாதாபி நகரிலிருந்து அவரவர்களால் முடிந்த வரையில் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டு மென் றும் ஒவ்வொருவரும் கொண்டு வரு வதில் பாதிப் பொருளை அவர்களுக்குக் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லி யிருக்கிறேன். இன்னும் ஏதேனும் கட்டளை யிருந்தால் தொயப் படுத்த வேண்டும்" என்றார் பரஞ் சோதி.

"சேனாபதி! நான் சொல்வதற்கு ஒரு விஷயமாவது மிச்சம் வைக்க வில்லை. எல்லாம் முன் யோசனை யுடன் செய்திருக்கிறீர்கள்!" என்றார் மாமல்லர்.

"பிரபு! இன்னும் ஒரு முக்கியமான காரியம் இருக்கிறது. அதை நமது இலங்கை இளவரசருக்கென்று வைத் திருக்கிறேன். தாங்கள் கட்டளை பிறப் பிக்க வேண்டும்!" என்றார்.

மாமல்லர் மறுமொழி சொல்வ தற்குள்ளே, "சேனாபதியின் கட்டளைக் குக் காத்திருக்கிறேன்!" என்றார் மானவன்மர்.

"வாதாபி சக்கரவர்த்தியின் அரண் மனையில் உலகத்திலே வேறு எந்த

நாட்டு அரசர் அரண்மனையிலும் இல்லாத செல்வங்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். கன்னேசி ஹர்ஷவர்த்தன் ஐந்து வருஷத்துக் கொரு தடவை தமது செல்வங்களை யெல்லாம் பிரஜைகளுக்குத் தானம் செய்து விடுகிறார். மகா லோபியான புலிகேசி அப்படி யெல்லாம் செய்வ தில்லை. முப்பது வருஷமாகச் சேகரித்த குபேர சம்பத்துக்கள் புலிகேசியின் அரண்மனையில் இருக்கின்றன. அந்தச் செல்வங்களைப் பத்திரமாய்ப் பாது காத்துக் கொண்டு வரவேண்டிய பொறுப்பை மானவன்மர் ஏற்றுக்

கொள்ள வேண்டும். எல்லாச் செல்வங்களையும் அப்புறப்படுத்தி விட்டுப் பிறகுதான் அரண்மனையை எரிக்க வேண்டும். இந்தக் காரியத்தில் மானவன்மருக்கு ஒத்தாசை செய்ய ஐயாயிரம் வீரர்களைத் தனியாக வைத்திருக்கிறேன்."

இதை யெல்லாம் மாமல்லரை பார்த்தே சேனாபதி கூறினார்.

"சேனாபதி! தங்கள் விருப்பத்தை மானவன்மர் நிறைவேற்றுவார் ஆனால், வாதாபி நகருக்குள்ளே அரண்மனைச் செல்வங்களைத் தவிர

எப்பாற்ற வேண்டிய செல்வம் வேறொன்றுமில்லையா? அதைப்பற்றி என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்?" என்று மாமல்லர் கேட்டபோது அவருடைய குரல் கம்மிற்று.

சிவகாமி தேவியைப் பற்றித்தான் சக்கரவர்த்தி கேட்டுரை என்று பரஞ்சோதி தெரிந்து கொண்டார்.

"பிரபு! அந்தப் பொறுப்பை மட்டும் அடியேன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். வேறு யாரிடமும் அதை ஒப்புவிக்க விருப்பமில்லை" என்றார்.

"ரொம்ப நல்லது; சத்ருக்கள் இதுவரையில் செய்தி ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லையா?"

"ஒவ்வொரு கணமும் அவனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"சேனாபதி! எல்லாருக்கும் கட்டளை விட்டீர். எனக்கு மட்டும் ஒரு வேலைமும் தரவில்லையே? நான் என்ன செய்யலாம்?"

"பிரபு! நாங்கள் இங்கேயே, இந்தக் கூடாரத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பது அடியேன் பிரார்த்தனை."

அத்தியாயம் 41

சத்ருக்கள் பிதி

சக்கரவர்த்தியிடம் சேனாபதி கூறிய வண்ணமே அன்று குரியன் அலத்த மித்து ஒரு முகூர்த்த நேரத்துக் கெல்லாம் யுத்த போரிகை முழங்கியது. வாதாபிக் கோட்டையைச் சுற்றி காலாபுறமும் சூழ்த்திருந்த பல்லவ வீரரின் மகா சைன்யம் இடம் பெயர்ந்து கோட்டை மதினை நோக்கி முன்னேறத் தொடங்கியது. காற்றில் அசைந்தாடும் கொடிகளாகிற அலைகளோடு கூடிய அந்தச் சேனா சமுத்திரமானது வாதாபிக் கோட்டையை மூழ்க அடிக்கும் நோக்கத்துடன் பொங்கி முன்னேறுவது போலக் காணப்பட்டது.

பல்லவ சைன்யத்தின் யானைப்படை காலு கோட்டை வாசல்களையும் நோக்கிச் சென்ற காட்சிகளுங் குன்றுகள் இடம் பெயர்ந்து பெல்லும் காட்சியை யொத்திருந்தது.

"வாதாபி நகரத்துக்குள் நான் வரவே வேண்டாமா?"

"அவசியமானால் சொல்லி யனுப்புகிறேன். உடனே வந்து சேர ஆயத்தமா யிருக்க வேணும். இப்போது என்னுடன் கண்ணனை ரதத்துடன் அனுப்பி வைக்க வேணும்!"

"அப்படியே அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். இங்கே நான் முள்ளின் மேல் இருப்பது போலத்தான் இருப்பேன். ஞாபகம் இருக்கட்டும்!"

"பிரபு! விக்ரணேசுவரப் பெருமானின் கருணையால் எல்லாம் நன்றாக முடியும். கவலைப்பட வேண்டாம். அவசியம் ஏற்பட்டதும் உடனே சொல்லி அனுப்புகிறேன். இப்போது விடை கொடுங்கள்."

"போய் வாருங்கள், சேனாபதி! வழக்கம்போல் வெற்றி மாலை குடித்திருப்பீர்கள்!"

சேனாபதி விரைந்து கூடாரத்திலிருந்து சென்றார். அவர் போனவுடன் சக்கரவர்த்தி, "இது என்ன, திடீரென்று விக்ரணேசுவரக் கடவுளிடம் இவருக்கு இவ்வளவு பக்தி உண்டாகி விட்டது!" என்று எண்ணி வியந்தார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்துக்காகவே வெகு காலமாகப் பயிற்சி பெற்றுக் காத்துக் கொண்டிருந்த பிரம்மாண்டமான யானைகள் துதிக்கைகளில் இரும் புலக்கைகளையும் வைரம்பாய்ந்த மரத் தூண்களையும் தூக்கிக் கொண்டு அசைந்து அசைந்து சென்ற போது பூமி அதிர்த்தது. புழுதிப் படலங்கள் கினம்பி வானத்தை மறைத்தன.

ஒரு லட்சம் வீரர்களும் பத்தாயிரம் யானைகளும் சேர்ந்தாற்போல் இடம் பெயர்ந்து சென்றபோது ஏற்பட்ட ஓசையானது சண்டமாருதம் அடிக்கும் போது சமுத்திரத்தில் உண்டாகும் போஷத்தை ஒத்திருந்தது.

சற்று நேரம் வரையில் அவ்வளவு சைன்யமும் இருட்டிலேயே இடம் பெயர்ந்து சென்றன. திடீரென்று இங்கொன்று அங்கொன்றுத் தீவரத்தினாலும் தீப்பந்தங்களும்

தோன்றலாயின. கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் அவை பத்து, நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் என்ற கணக்கில் எரியக் தொடங்கின. அந்தத் தீவர்த்திகளிலும் தீப்பந்தங்களிலும் எழுந்த புதை நாலாபுறமும் பரவிச் சூழ்ந்து ஒரு பயங்கரமான மாயா ரோகக் காட்சியை அளித்தது.

சேனாபதி பரஞ்சோதி தமது கூடாரத்துக்கு வெளியில் நாலாபுறமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் அமைதியின்றி அங்கு மிங்கும் நடத்ததையும் கத்தியினால் பூமியைக் கீறிக் கோலம் போட்டதையும் பார்த்தால் அவர் யாரையோ எதையோ எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. அப்போது சடையனும் இன்னும் நாலு பேரும் வாதாபிக் கோட்டை வாசலிலிருந்த கணபதியைத் தூர்விக்கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். விக்ரிகத்தைக் கூடாரத்துக்குள் கொண்டு போய் வைக்கும்படி பரஞ்சோதி கட்டளையிட்டார். அவர்கள் பின்னால் பரஞ்சோதியும் உள்ளே சென்று சடையனைப் பார்த்து, "அப்பனே! நீயும் உன்னுடைய ஆட்களும் இங்கேயே இருந்து இந்தக் கணபதிராயனைப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கவேண்டும். என்னுடைய மனோரதம் நிறைவேறினால், சிவகாமி தேவிக்கு எவ்விதத் தீங்கும் நேரிடாமல் வாதாபிக் கோட்டைக்குள்ளே யிருந்து பத்திரமாய்க் கொண்டு சேர்த்தேனானால், இந்த விநாயகப் பெருமானே என் கிராமத்துக்குக் கொண்டுபோய்க் கோவில் கட்டி வைத்துத் தினம் மூன்ற வேளை பூஜை செய்விப்பதாக வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றார்.

மீண்டும் அவர், "சடையப்பா! இங்கே இருந்து நீங்கள் இந்த விக்ரிகத்தைக் காத்துக் கொண்டிருப்பதினால் வாதாபி கொள்ளையில் உங்களுக்குப் பங்கு இல்லா ல்போய்விடும். அதற்கு நான் சிறு செய்து கொடுக்கிறேன்!" என்று கூறினார்.

"கவா! தங்கள் சித்தம் எங்கள் பாச்சியம். ஆக்களு எப்படியோ அப்படியே நடந்து கொள்வதோம்!" என்றான் சடையப்பன்.

சேனாபதி பரஞ்சோதி பின்னர் கணபதியின் விக்ரிகத்தை நோக்கிச் சைகை கூப்பிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு பிரார்த்தனை செய்தார்.

அதே சமயத்தில் வெளியில் யாரோ ஓடிவரும் சத்தம் கேட்டது. அடுத்த கணம் சத்ருக்கள் தலைவிரி கோலமாய்க் கூடாரத்துக்குள்ளே ஓடி வந்தனர். அவனுடைய முகம் பேயடித்தவன் முகம்போ லிருந்தது. சொல்ல முடியாத பயங்கரமும் பீதியும் அதில் குடிக்கொண்டிருந்தது.

பரஞ்சோதி அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து, "சத்ருக்கு! இது என்ன கோலம்? ஏன் இப்படிப் பீதி கொண்ட வணப்போ லிருக்கிறாய்? ஏதாவது பெரிய ஆபத்து நேரத்தா? போன காரியத்தில் வெற்றி கிடைக்க வில்லையா?" என்று கேட்டார்.

"சேனாபதி! என் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ பயங்கரமான ஆபத்துக்களில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நேற்றும் இன்றும் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தைப் போல் இதுவரையில் ஏற்பட்ட தில்லை" என்று சொல்லிவிட்டுப் பக்கத்தில் நின்றவர்களைப் பார்த்தான்.

அந்தக் குறிப்பை உடனே உணர்ந்து சேனாபதி அவர்களை வெளியில் போகச் சொன்னார். அவர்கள் போனவுடனே சத்ருக்களைப் பார்த்து, "சத்ருக்கு! கோட்டையைத் தாக்க ஆரம்பித்தாவிவிட்டது. சிறிதும் தாமதிக்க நேரமில்லை. உன்னுடைய கதையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடி! போன காரியத்தில் வெற்றி யடைந்தாயா, இல்லையா? அதை முதலில் சொல்!" என்றார்.

"சேனாபதி! கோட்டைக்குள் போக இரகசியச் சுரங்க வழி இருக்கிறது. அது இருக்கு மிடத்தையும் கண்டு பிடித்து விட்டேன். ஆனால் அதன் வழியாகக் கோட்டைக்குள் போவது சுலபமான காரியமில்லை. கோட்டைத் தாக்குதலோ ஆரம்பமாகி விட்டது. இனிச் சுரங்க வழியில் போய்த் தான் என்ன பிரயோஜனம்? எல்லாவற்றிற்கும் தங்களிடம் யோசனை கேட்டுக் கொண்டு போக வந்தேன்!" என்று சொல்லி விட்டுத் தன் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறினான்.

கம்பர் தரும காட்சி

டி.கே.சி

141. கும்பிடுகிறேன், சொல்லாதேயுங்கள்!

திரிரா, சேனைத் தலைவன் என்பது நமக்குத் தெரியும். தலை அறுபட்டு அவன் மண்ணில் விழுந்தானே இல்லையோ அரசர்கள் எல்லாரும் ஓட ஆரம்பித்தார்கள். திரிராவின் சகாவான துடினன் தடுத்தான். தடுத்தும் நீன்ற பாடாக இல்லை. ஆனால் அவர்களால் ஓட முடிந்ததோ; அதுவும் இல்லை.

திரிரா என்னும்
கொம்மன் சேந்தனும்,
செறித் த
நிருதர் ஓடினர்,
துடனன் விடைகவும்
நில் வார்,—
பரிதி வானினர்
கேடகத் தடக்கையர்
பரத் த
குருதி நீரிடை
வார்கழல்க் கொழுங்குடர்
தோடக் க

[திரிரா என்னும் கொம் மன்சேந்தனும்—சேனையின் துடையே திரிரா நின்று மலைக் கொம் ஓன்று நின்று மாரித் திருத்தது—அவன் மன்னிய விழுத்தது மலைக் கொம் விழுத்தது போலவே திருத்தது; செறித்த நிருதர் ஓடினர்; நெருங்கி நின்று அரசர் முதலு காட்டி ஓட்டம் பிடித்தனர்; துடனன் விடைகவும் நின்று; துடனன் தடுக்கவும் நின்றுதவங்காய்—ஓடினர்; பரிதி வானினர் கேடகத் தடக்கையர் பரத்த; சூரியன் போல் பிரகாசிக்கும் வானப் பந்திய கையினராயும், கேடகத்தை அப்படியே பிடித்த கையினராயும் அரசர் இறந்து ஆய்வாங்கு மெத்தனர்; குருதி நீரிடை: அந்த இரத்தப் பெருக்கி; வார்கழல்: ஓடப் பர்த்த தங்கக் கங்கையினன் கழல்கள்; கொழுங்குடர் தோடக்க: இறந்து

பட்டவர்களது பருத்த குடமில் செடிச் செடிகளும் படியாக—நிருதர் ஓடினர்.]

அரக்கப் படையினர் இவ்விதமாகச் சிக்குண்டு ஓட முடியாமல் நிற்கிறார்கள். இப்படி நிற்பவர்கள் போக ஓடிய சிலர் காலில் இறந்து பட்டவர்களது அரைக் கச்சையும் அதில்க் கட்டியவாளும் காலைத் தொடர்ந்து வந்து காலை அறுக்கின்றன: அதை உணர வில்லை அவர்கள். அவ்வளவு பயம் அவர்களுக்கு!

கக்கம் வானும்நம்
காந்தொடர்த்து(று) ஈவன
கா ளார்;
அச்சம் என்பதொன்(று)
உருவுகொண் டான்வன
அழி வார்;
உச்ச வீரன்கைச்
கஞ்சாம் நிருதர்நெஞ்(க)
உரு வத்
தக்க நின்று
கண்டவர்,—அவ்வழித்
தவிர்ந்த தார்

[உச்ச வீரன் கைச்சுறி எம்: வீரநி வீரனாயுள்ள ராமனது கையிலிருந்து வந்த கொடிய அம்பு; நிருதர் நெஞ்சு உருவத் தக்க நின்று கண்டனர்: அக்காலு மாரித் தைத்த முதுகுப்பும் தெரியும்படியாக ஊடுருவி நின்று உயிரற்ற உட்கண்ணக் கண்டனர்; அந்த வழியை விட்டு விட்டு வேறு வழியாக ஓடினார்கள்—அந்த உட்கண்ணக் கண்டதில் அவ்வளவு பயம்!]

குறிப்பு:—அச்சம் என்பது உன்னத்தம் திகழ் வது. ஆனாலும் மெய்ப்பாடுகளிலும் தங்குய்த் தெளிவாகக் காணக் கூடிய விஷயமே. அச்சத்துக்குரிய அம்சங்களை எக்ஸர் அப்படி

உபாத்தியாயரின் கேள்விக்குக் கேட்ட
கூக்காய் பையன் சித்திரத்தின் மூல
மாகவே பதில் அளித்திருக்கிறார். —சாதி.

அப்படியே நேருக்கிய உயர்த்த ஓவியங்கக்
போல் இருத்ததாம் அக்கார நேற்றம்
பாவம் கொண்ட சிறப்புகள் எவ்வளவு
அருத்தமாய் அனுபவித்திருக்கிறார் என்பது
தெரிந்தது.]

வேறு சில அரக்கர்கள் பய வெறியினால்
இன்ன செய்து என்று தெரியாமல்
என்ன வெல்லாமோ செய்திருக்கிறார்கள்—வடிக்
கட்டின பைத்தியங்கள்!

மண்டி ஓடினர்
சேர், நெடுங் கடகரி
வயிற் தில்

புன்றி நற்கமா
முழையிலை வானோடும்
புகு வார்!

நோண்ட நங்கிய
கவத்தத்தைத் 'தூண்டி, நீ
எம் மைக்

கண்டி போன்' எனப்
புகன்னாக் கைதலைக்
கொள் வார்!!!

[மண்டி ஓடினர் சேர்: நெடுங்கி ஓடுவன
யோடுவர் இடித்துக்கொண்டு ஓடினர் வேறு
சில அரக்கர்கள்: நெடுங் கடகரி: மிகப் பெரிய
யானையின்: புன் நிறத்தமா முழையிலை:
குறை போன மிகவாக விரித்த புன் வாயிலை:
வானோடும் புகுவார்: ஒளித்து கொள்வதற்
காக வான் வெளியே போட்டு விடலாம்
என்ற நினைவுகூட இல்லாமல், வானக்
கையிலும் பிடித்த வண்ணமாகவே புன்
வாய்க்குள் முழையம் பார்த்திருக்கிறார்: கவத்
தம்: தூண்டி நீங்கும் பிரேத உடல்:
தூண்டி: சிந்தெனே—நிலையிலை என்
பதைக் கண்டும் பய வெறியினால் கவத்தத்
தோடு உதரையாடுகிறார்கள்: புகல்: யாராவது
தவறித்தங்கள் கேட்டால்ச் சொல்லு: எனக்
கைதலைக் கொள்வார்: என்று சொல்லிக்
கொண்டு நிலையின் மேல்க் கைகப்பியவர்க
ளாய்க் குழிபடுகிறார்கள்.]

கதாநாயகன் ராமனது வில்லின் நிறத்
தைக் கவிஞர் கமக்குப் பால விதமாக
எடுத்துக் காட்டுகிறார். பகைவர் எல்லா
ரும் இதற்கு அப்படியே மாண்டார்கள்
என்று சொல்லுவது ஒன்று. வீராவேசத்
தோடு எதிர்த்துக் கடைசியில் மாண்ட
டார்கள் என்று சொல்லுவதும் ஒரு வகை.
மேலே சொன்ன பாடல்களில் ராம
பாணத்துக்குப் பயந்து பகைவர்கள் ஓடி
ஞர்கள். அந்த பயம் எப்படி எப்படி எல்
லாம் தொழில் பட்டது என்று வர்ணப்
பது ஒரு தவியான வகை. பயந்தோடும்
அரக்கரைத் தூஷணன் தடுத்தானே, இனி
என்ன செய்கிறான் என்று பார்க்கலாம்.

அழகும் உழைப்பும்

கட்டாய மக்களது
குப்பனும் & மலம்
கொ. விட்..

கட்டாவ்
பொயில்கள்
அதிக, துணி, மென்மையான செயல்படுத்து

விலை: கரணம், பம்பாய்
சென்னை மருத்துவம், மார்ட்டெய், கரணம், கரணம்

நங்கையின் நன்றி

வோக்ரா

கர்பாசய ரோக நிவாரணி

கர்பாசயக் கோளாறு
களால் அவஸ்தைப்
பட்ட பின் வோக்ரா

அவளுக்கு
புத்துயிரும்
ஆரோக்
கியமும்
அளித்தது.

கேசரி குடும்ப மதராஸ்

எஜாம் சமஸ்தானம், ஆந்திர நில
மாகன், தமிழ் நாடு முதலிய இடம்
க்குக்கு ஏஜன்ட்ஸ் :-

தோராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
சென்ட்ரலாயத் : பெஜனாபு : மதுரை

வறுவையும்
நீடித்த
சக்தியையுமார்
பெறுங்கள்

இந்த ஆராய்
பலிக்கு
டானிக்
ஆகாரத்தினால்

வறுவிற்கும் உடாரத்திற்கும் அந்
நியாவசியமான, தேகத்தை வளர்க்கக்
கூடிய ஒன்பது அரிசு நூறுப் பொருள்
களையும், அயோகன் ஆகாரத்தையும்
கொடுக்கும் அநிசயமான டானிக்
ஆகாரம் இது!

நல்ல சத்துள்ள ஆகாரத்தின் சேர்க்கை
அபரிமிதமாயுள்ளது. ஒருவா ஊரத்தின்
விக்கல் 71 பவுண்டு இதைத்தொடர்ந்து சரி
யான இரும்பு தாதுமையும், 73½ பவுண்டு
ஆப்பிள்குக்கு சமமான பாஸ்பரத்
தையும், 2½ பவுண்டு முட்ட கோண்கு
டான ரோகியத்தையும்—உங்களுக்கு
அளிக்கிறது. மேலும் விக்கல்பின் அவசிய
மான, புஷ்யனிக்கவகளை ஒன்பது நாது
உற்புக்கம் அடங்கி யுள்ளன எக்பத
மறவாதிகள்.

இந்த அபூர்வமான நூறுப் பொருள்கள்
தேகத்தின் ரோத் தொடங்கியதுமே,
தேகம் வளரத் தொடங்குகிறது. கண்பு
தங்கி புதிய சக்திக்கு இடமளிக்கிறது.
பதைனம் தங்கி வறுவெற்படுகிறது.
புதிய உடையும், நல்லுணர்ச்சிக்கும் ஆதா
ரம் ஏற்பட்டு—புதுமையாகி விடுவீர்கள்.

VIKELP MINERAL
TABLETS

விக்கல்பு நூறு பில்லைகள்

ஆடல் பாடல்

கர்நாடகம்

கர்நாடக சந்தைக் கலைக்கு ஒரு சமயம் தஞ்சாவூர் தலைமை வந்தானாக இருந்தது. சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் அதன் தலைமை வந்தவன் சென்னை கருக்கு மாறியது. சமீபகாலத்தில் அந்தப் பெருமைக்குச் சென்னையோடு திருவாங்கூர் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் உண்மையில் கர்நாடக சந்தைத் தின் தலைமை வந்தவன் சென்னையுமல்ல, திருவாங்கூருமல்ல—பம்பாய் ககர்தான் என்ற உடிய சேக்கிழத்தில் ஏற்படுமானால், அதைப் பற்றி வியப்படைவதற் கில்லை.

சென்ற ஏப்ரல் 17 28௨ பம்பாயில் ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமி உற்சவக் கைக்கரிய சிமித்தமாக கடைபெற்ற ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புசாஸ்திரியின் சந்தைக் கச்சேரியைப் பற்றி ரெயர்கள் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பார்கள். மேற்படி கச்சேரி சம்பந்தமான காரியங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு விசேஷக் கமிட்டி பம்பாயில் ஏற்பாடாகி யிருந்தது. இரண்டு வருஷத் துக்கு முன்பு அசில இந்திய சந்தை மகா சபையைச் சிறப்பாக நடத்தி அதன் பலனாகக் கர்நாடக சந்தைத்தில் விசேஷ அபிமானம் பெற்றவிட்ட ஸ்ரீ சம்பக்லால் மோடி (பம்பாய் வரில் கோர்ட் ஐட்ஜு) மேற்படி கமிட்டியின் தலைவர். தென்னிந்தியப் பிரமுகர்கள் பலர் கமிட்டியில் அங்கத்தினராய் இருந்து அகருடன் ஒத்தழைத்தார்கள். கச்சேரிக்கு முன்பு பத்து தினங்கள் பம்பாய் பத்திரிகைகளில்,—ஆக்கிலம் குஜராத்தி மகாராஷ்டிர பாவைப் பத்திரிகை எல்லாவற்றிலும்,— ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமியின் பெயர் பெரிய கோட்டை எழுத்துகளில் காணப்பட்டன. சுவாமிகளின் வரலாறும் தரப்பட்டிருந்தது. வட்சக் கணக்கான பம்பாய் மாகாண வாகிகள் ஸ்ரீ தியாகராஜரைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஏதாவதிறம்.

மாறுக்கா மைதானத்தில் மேற்படி கைக்கரியக் கச்சேரிக்காக அமைக்கப் பட்டிருந்த விசேஷ பந்தனுக்குள் அம், 28௨ மாவீ சமார் காலாபிரம் ரவிகர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். இவர்களில் பெண்மணிகள் ஆயிரத்தா

தாறு பேருக்கு மேல் இருக்கலாம். குழைதங்கள் சமீதகரக வந்தவர்கள் பல சபையில் எந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் மேலையைப் பார்க்கும்படியாக அந்தச் சந்தை வடிவத்தில் ஆசனங்கள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. பார்ப்பதற்கே ஆனந்த மனிதர் அந்தப் பெரிய சபையில் அய்யப்போடி ஏற்பட்ட கரகோஷத்தைத் தவிர மற்ற படி பரிபூரண சிச்சுப்தம் குடிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு வன்ருகச் சபையோ சந்தைத்தை அதுபவித்தார்கள்.

கச்சேரி நடந்து கொண்டிருந்தபோது சமார் ஒன்பது மணிக்குக் கச்சேரி கமிட்டியின் காரியதரிசி என்னைப் பந்தனுக்கு வெளியே வரும்படி அவசரமாக அழைத்தார். “என்னத்திற்காக இப்ப அவசரமாகக் கூப்பிடுகிறார்?” என்ற கவியுடன் வெளியில் வந்தேன். பந்தலைச் சுற்றி இருந்த நிறத்த வெளியிலும் சரலை ஓரகளிலும் ஏராளமான ஜனங்கள் சின். கொண்டும் உட்கார்ந்த கொண்டும் ஆனந்தமாகச் சந்தைம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். “பாருங்கள்! எவ்வளவு ஜனங்கள் அமைதியாக இருந்து சந்தைம் கேட்கிறார்கள்? பம்பாய் எப்படி?” என். கேட்டார் காரியதரிசி.

“பிரயாதம்!” என்று ஓரே வார்த்தையி சுருக்கமாகப் பதில் சொன்னேன்.

இந்த அபூர்வக் காட்சியைப் பார்த்த போதுதான் கர்நாடக சந்தைம் இனிமே பம்பாய் ககரையே தலைமை வந்தவனாக கொள்ளக்கூடும் என்று தோன்றியது.

பம்பாய் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ பகவத்காதர கேர் அவர்கள் இந்தக் கச்சேரிக்கு அக்கிராசனம் வகிப்பார் என்று அறிந்த போது நான் அவ்வளவாக உற்சாகப்பவில்லை. “புதிதாக மந்திரி சபை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரதம மந்திரிக்கு வவனவோ வேலை ரெருக்கடி இருக்கு. கச்சேரிக்கு எழுவில் வந்து ஐந்து சிமிஷ தலையைக் காட்டி விட்டுப் போவார் இந்தச் சம்பிரதாய அக்கிராசனம் ஏத

கா? என்று கிணத்தேன். ஆனால்
என் கிணத்ததற்கு மாறாக, சரியாக
மணிக்கு, கச்சேரிக்குச் சகுதி சேர்த்துக்
காண்டிருக்கும்போதே பிரதம மந்திரி விஜய்
செய்தார். அவருடன் உங்காட்டு மந்திரி
ஜி மொரார்தி தேசாய் என்பவரும் வந்தார்.
ரவாரம் பட்டோபம் ஒன்று பில்லாமல்
மைதியாக வந்து இரண்டு மந்திரிகளும்
ரணத்தில் உட்கார்த்தார்கள்.

இரண்டு மணி ரேரம் பாட்டுக் கச்சேரி
ட்த பிறகு பேச்சுக் கச்சேரி தொடர்
ந்து. கமிட்டியின் தலைவர் ஸ்ரீ ரோடி
ல்வாரையும் வாயேற்றப் பேசியபிறகு,
பிரதம மந்திரி கேர் பேச ஆரம்பித்தார்.
ந்து கிமிஷம் சம்பிரதாயமாக அவர் பேச
ார் என்றுதான் கச்சேரிக்குக் கமிட்டியார்
ன்படர்- சபையோர் எதிர்பார்த்தார்கள்.
ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அரை
ணி ரோத்துக்கு மேல் அவர் பேசிக்
காண்டு போனார்! முதலில் ஹிந்தியில்
ல்தாரமாகப் பேசி விட்டு, அப்பிறகு சபை
ில் கூடியிருந்த பெரும்பாலான தென்னித்
யர்களுக்காக ஆங்கிலத்திலும் பேசினார்.

இவ்விதம் பேச்சை நீட்டி விட்டதால்,
அங்கே கச்சேரியை அஞ்சல் செய்வதற்காக
த்திருந்த பம்பாய் ரோடியோக்காரர்களைத்
வியாபித் தவிக்கும்படி அடித்து விட்டார்!

8-30 விருத்த 9-40 வரையில் பாட்டுக்
ச்சேரியை அஞ்சல் செய்ய ரோடியோக்
ாரர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். மணி
-30 ஆகியும் பிரதம மந்திரி பேச்சை நிறுத்
ரமல் பேசிக்கொண்டு போகவே ரோடி
யோக்காரர்களின் பாடு தர்மசங்கடமாகி
விட்டது. கச்சேரி கிர்வாகிகளிடம் அடித்
டி வந்து ஜாடை காட்டினார்கள். ஆனால்
ச்சேரி கிர்வாகிகள் என்ன செய்ய முடி
ம்? கங்காடக சந்தேம் பம்பாய்ப் பிரதம
ந்திரி கேர் அவர்களை இவ்வளவு தூரம்
வந்த பரவசப் படுத்தி விடும் என்று
அவர்கள் கண்டார்களா?

கடைசியாக, 8-15க்கு மறு
படியும் பாட்டுக் கச்சேரி ஆரம்
பித்த போது ரோடியோக்
ாரர்கள் ஒரு பெரிய நெடு
முச்சு விட்டு விட்டு அஞ்சல்
செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

* * *
பம்பாய்ப் பிரதம மந்திரி
ரால் கங்காதர கேர் பார்ப்ப
தற்குச் சாதாரண மனிதராகக்
காணப்படுகிறார். ஆனால், பேச்சி

விருத்த மிகச் சிறந்த படிப்பாளி அவர்
என்று தெரிய வந்தது. சந்தேக் கலையின்
சிறப்பைக் குறித்த வில்தாரமாக ஹிந்தியில்
பேசுவீட்டு ஆங்கிலத்தில் பேச ஆரம்பித்ததும்
காவிதாஸ மகாகவியின் கலோகம் ஒன்றைச்
சொன்னார். கலோகத்துக்கு அர்த்தம்
ஹிந்தியில் சொல்ல ஆரம்பித்ததும் சபை
யோர் கைகத்தார்கள். மறுபடியும் இங்கிலிஷ்
பேச்சை ஆரம்பித்தார். இத்தமாதிரி மூன்று,
நாறு தடவை ஆங்கிலப் பேச்சின் நடுவே
ஹிந்தி பேச ஆரம்பித்தச் சபையோரைச்
சிரிக்கப் பண்ணினார். (தமிழ் காட்டில்
தமிழில் பேசிக்கொண்டே யிருக்கும்போது
சிலர் மறந்து போய் இங்கிலிஷில் பேச
ஆரம்பிப்பது எனக்கு கிணவ வந்தது.)

இந்த கிமிஷத்துக்குப் பதிலாக அரை
மணி ரோத்துக்கு மேல் பம்பாய்ப் பிரதம
மந்திரி கேர் பேசியதன் காரணம், அவர்
ஸ்ரீமதி எம். எம். வின் கானத்தை அவ்
வளவு தூரம் அதுபவித்துப் பரவசமாய்ப்
போனதுதான் என்று அவர் எடுத்துச்
சொன்ன கலோகத்தி் விருத்த தெரிய
வந்தது. குமார் சம்பவத்திலுள்ள அந்த
கலோகத்தில் காவிதாஸ மகாகவி பார்வதி
தேவியின் குரலைப் பற்றி வர்ணித்திருந்தார்.
“பார்வதி தேவியின் குரலைக் குயிலின் குர
லுக்கு ஒப்பானது என்று கூறுவது, தேவி
யின் குரலினிமையை மிகவும் குறைத்
துக் குயிலின் குரலுக்கு இவ்வாதமகிமை
யைக் கொடுப்பதாகும்” என்பது கலோ
கத்தின் கருத்து. “ஸ்ரீமதி சுப்புலக்ஷ்மி
தேவியைக் ‘கான கோகிலம்’ என்று
சொல்வதும் அப்படித்தான். அதனால்
கோகிலத்துக்கே அதிக பெருமை ஏற்படு
கிறது!” என்று ஸ்ரீ கேர் கூறிவிட்டு,
“இவருடைய இசையின் இனிமை
யும் வசிகா சத்தியும் எவ்வளவு என்ப
தற்கு வேறு அத்தாட்சியை வேண்டிய
தில்லை. இந்தப் பெரிய சபையில் இம்
வளவு கிச்சுத்தம் கிலவி யிருப்பதோடு,

இங்கே மேடைக்கு அருகில்
உட்காந்திருக்கும் குழந்தை
கள் கூடச் சத்தம் போடாமல்
உட்காந்திருப்பதே போதும்!
ஒரு சபையில் குழந்தைகள்
வந்து மூன்றால் உட்கார்த்த
விட்டால் அவர்களால் எவ்
வளவு அமைதிக்குறைவு ஏற்
படும் என்பதைச் சாதாரண
மாய்ப் பார்த்திருக்கிறோ மல்
வ்வா?” என்று கூறியபோது,

ஸ்ரீ சம்பத்குமார் மோகன்

குழந்தைகள் உள்பட எல்லோருக்கும் ஒரே குதகலமா யிருந்தது.

"இவ்வளவு இனிய குரலைச் சுப்புவாழ்மி தேவி பொதுக் காரியங்களுக்கு கீதி திரட்டு உதற்காகப் பயன்படுத்தி வருவது" பற்றிப் பாராட்டிவிட்டு, இந்த உதவிச் சுச்சேரிக்கு முகாந்திரமா யிருந்த பொதுக் காரியத் தைப் பற்றியும் பேசினார். ஸ்ரீ தியாக ராஜ சுவாமியைப் பற்றி அவர் அங்ஙனவு களுக்குத் தெரிந்தகொண்டிருந்தது பெரும் வியப்பை அளித்தது. மகாத்தமா காந்தி இன்று எந்த ராம நாமத்தைப் பிரசாரம் செய்கிறாரோ, அந்த ராம நாமத்தையே ஸ்ரீ தியாகராஜர் தமது கீர்த்தனங்களின் மூலம் பிரசாரம் செய்தார் என்றும், தஞ்சாவூர் ராஜாவின் சன்மாதத்தை வெறுத்த ராம நாமத்தைச் சொல்லி உஞ்சு விருத்தி செய்து ஜீவித்தார் என்றும், துகாசம், கபீர்தான், மீராபாய், கைதன்யர் முதலிய பக்த கோஷ்டியில் சேர்க்கப்பட்ட வேண்டியவர் ஸ்ரீ தியாகராஜர் என்றும், அப்படிப்பட்ட மகானின் ரூபகத்தை சிலைகடவேதற்காக எல்லாரும் சட்டைப் பையில் ஆயுமாகக் கையை விட்டுப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி முடித்தார்.

மேற்கண்டவாறு பம்பாய் பிரதம மந்திரியைப் பாவசப்படுத்திய சக்தைக் சுச்சேரியைப் பற்றி உள்குபடி விரிகாக விமரிசனம் செவ்வதா யிருந்தால் தொடர் கட்டுரையாக எழுதவேண்டி யிருக்கும். எனவே, சில முக்கிய அம்சங்களை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட்டு முடிக்கிறேன்.

ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகளின் "சக்த சனே" கீர்த்தனத்தடன் சுச்சேரி வி விருப்புடன் ஆரம்பமாயிற்று.

பந்துவரணி ஆலாபனமும் அபர. பக்தி" கீர்த்தனமும் சபையோரின் செ களையும் மனத்தையும் கவர்ந்தன. சீரடி ன்குடும் பிரஸ்தாரங்களில் பாடலையும் பிடி வித்தவாரும் தென்னிந்திய ரகசிகர்களி காகோஷ்த்தைப் பெற்றனர்.

அடுத்தபடி, எம். எஸ். வின் யிருத்தாவ தைக்கைக் கேட்டுவிட்டு பம்பாய்க்காரர்க காகோஷும் செய்தார்கள்.

பிறகு, சக்கராபாண ராக ஆலாபன வந்தது. அதன் இடையிடையே எம். எ ஸுக்கும் சௌடய்யாவுக்குமாக மாந் மாற்றிப் பல தடவை சபையில் காகோஷு உண்டாயிற்று இதில் கூட இந்தியர்க தென்னிந்தியர்கள் எல்லாரும் சமமாக கலந்து கொண்டார்கள்.

ஆயிரத்தடைக்கு மேல் எற்கெனடு னான் கேட்டிருக்கும் சக்கராபாண ராக தில் இதுவரையில் அறியாத அழகுகளு அற்புத சஞ்சாரங்களும், விதவிதமா கற்பனை வடிவங்களும் அன்று ஜொலித்தன

மதிப்புயர்ந்த வைரத்தை மின்சார நிப தின் ஒளியில் காட்டினால் அதிலிருந் எப்படி சுவாகமான வர்ண ஒளி மின்னல்கு டோன்றி டாக் வீசிப் பிரகாசிக்குமே அப்படி அன்று சக்கராபாண ராகம் வர்ண ஜாலங்களுடன் பிரகாசித்தது.

இதிலிருந்து கந்தாபிரதமாவது கர்காட சக்தைத்தின் மேன்மையா அல்லது பம்பா

பம்பாய் பிரதம மந்திரி, ஸ்ரீ பி. ஜி. ரெட் பேகெடுத்.

ம்பாயத் தென்னிந்தியப் பன்னிக்குடத்திற்குச் சென்ற வரும் ஸ்ரீமதி எம். எஸ். உதவிக்கச்சேரி அளித்ததை மூன்றிட்டு மேற்படி பன்னிக்குடக் கமிட்டியார் பராக அளித்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைப் பம்பாய் பிரதம மந்திரியிடம் எம். எஸ். பெற்றுக் கொள்கிறார்.

என்ன தம்புரக்காரின் ரவிகத் தன்மை சேஷமா அல்லது ஸ்ரீ தியாகப் பிரம்மத் தன் பத்தி மகிமைதானா என்பதை இன்னும் என் தீர்மானிக்க வில்லை.

"யாரோ என்ற எண்ணுமேல்" என்னும் குணசகக் கவிதின் கீர்த்தனத்தில் ஸ்வரப் ரஸ்தாரம் வந்தபோது கச்சேரி உன்னத ஸ்வரம் அடைந்தது போலவே சபையாரின் உற்சாகமும் கிகரத்தை எட்டிற்று. வடாட்சின் பிரசித்த சக்தித் த்வானடிய சக்தித் சம்ராட் பண்டிதக்கார காத் எனக்குப் பின்னால் உட்கார்ந்திருந்தார். அதுவரையில் உட்கார்ந்தடியே அடிக்கடி "சபாய்" சொல்லி ஆரத்திப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர், பாடலியும் மிக வித்தவாரும் ஸ்வர ஆவர்த்தனம் மறைத்துக் கொண்டு வந்தபோது காற்ரவியிலிருந்து எழுந்து கின்ற "சபாய்" சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்!

கச்சேரியின் பிற்பகுதியில் காகாப்பிரயாகமும் "மாயே" கீர்த்தனமும் நிறுத்துள்கின.

தோடி ஆலாபனமும் தகனமும் அந்தப் பரிய சபையிலிருந்து ரவிகர்களை பிண்டும் மயம்மறக்கச் செய்தன. தகனத்தின் முடிவில் ஸ்ரீ சௌடய்யா தமக்கே தனி ரிமையான சப்த ஜால சித்திரங்களைப் பாழிந்த போது சபையில் வர்ணிக்கக்கூடியாத ஆரவாரம் எழுந்தது.

பல்லவி முடிந்தபோது மணி பந்தரை ஆகிவிட்டது. ஆயினும் வடக்கத்தியார் உள் படச் சபையிலே யாரும் எழுந்திருக்கும் வழியாக இல்லை. "காத்தினிலே வரும் தே"த்தைக் கேட்டு விட்டுத்தான் போவோம் என்ற சபையிலே சிலர் பிடிவாதமாகச் சொன்னார்கள்! அந்தப் பாட்டையம் "ஆடியோமே" முதலிய இரண்டொரு இதர உருப்படிசனையும் பாடிய பிறகு 10-45 க்கு மக்களம் பாடிக் கச்சேரி இனிது முடிந்தது.

இந்தக் கச்சேரிக்கு இவ்வளவு நிறப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்து நடத்தி வைத்த பம்பாய் ரவிகர்கள், "பம்பாயில் எம். எஸ். கச்சேரி எப்போதுமே அன்றையமைவது வழக்கம். ஆனால் இந்தக் கச்சேரி எல்லா வற்றையும் தாக்கி அடித்து விட்டது!" என்ற குறாகலப்பட்டார்கள்.

மேற்படி கச்சேரியில் மைசூர் சமஸ்தான வித்வான் சக்தித் தன்ன செளடய்யா அவர்கள் வலின் வாசித்தது கக்காடக சக்தித் உலகில் ஒரு முக்கிய சம்பவம் என்பதைத் தென்னிந்தியாவிலுள்ள ரவிகர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீ சம்பக்கால் மோடி பேசும்போது மேற்படி சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, "இன்று பம்பாயில் கரித்திரம் சிந்துடிக்கப்படுகிறது!" என்ற சொன்னார். கக்காடக

சந்தேத்தின் சரித்திரத்தில் இவ்வகையில் நடவாத ஒரு பெரிய சம்பவம் அன்று பம்பாயில் கடைபெறுகிறது என்பதை மேலும் விளக்கிக் கூறினார். "இது வரை தென்னிந்தியாவில் ஸ்திரீ பாடகைகள் எவ்வளவு விசேஷ வித்தைத் திறமை உடையவர்களா யிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பிரபல ஆண் பக்க வாத்தியக்காரர்கள் வாசிப்பதில்லை என்று ஒரு அர்த்தமற்ற சம்பிரதாயம் இருந்து வந்ததாம். இந்தியாவிலேயே தலை சிறந்த பிகில் வித்வானாகிய கைரூர் ஆஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ சௌடய்யா மேற்படி ஸூட சம்பிரதாயத்தை இந்த மேடையில் தகர்த்து எறித்து விட்டார்!" என்று ஸ்ரீ மோடி கூறியதைச் சபையில் கூடி யிருந்த தென்னிந்திய ரவிகர்கள் அய்வனவு பேரும் ஆமோதித்துக் கா கோஷம் செய்தார்கள்.

சந்தே உலகில் ஸ்ரீ சௌடய்யா ஒரு பெரிய தீரர். தமது சுய கௌரவத்தையும் தமது சந்தே வித்தைபின் கௌரவத்தையும் மீலை காட்டி வருகிறவர். வயலினுக்கு எழு தந்தி போடும் விஷயத்தில் அவர் மிஸ்துலிக் அகாடமியுடன் போராடித் தம் கட்டுகையை மீலைகாட்டி வெற்றி பெற்றதை அனைவரும் அறிவார்கள். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அர்த்தமற்ற சம்பிரதாயத்தை உடைத் தெறிவதிலும் ஸ்ரீ சௌடய்யா முதன்மையாக சின்று வழி காட்டியது பொருத்தமானதே யாகும்.

அன்று ஸ்ரீ சௌடய்யாவின் வாசிப்பு எப்படி யிருந்தது என்று சொல்வது கடினமான காரியம். பாட்டின் மேன்மைக்கும், சபையின் ரவிகத் தன்மைக்கும், ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமியின் கைக்கரியத்துக்கும் உகந்ததா யிருந்தது என்றதன் ஒரு வாறு சொல்லக்கூடும். சாதாரணமாகவே

அவருடைய எழு தந்தி வயலினில் காத்தம் பிரசாரம் போழியும். அன்று சாவகாச கட்டை சுருதியில் வாசித்தபோது தந்தியில் வில்லை வைக்க வேண்டியதுதான், உடனே காத்த வெள்ளம் பொங்கிப் பொருக ஆரம்பித்தது. தனி ஆவர்த்தனைகளில் ஸ்ரீ சௌடய்யா கண்களை மூடிக்கொண்டு தன்மையும் சுற்றுப்புறத்தையும் மறந்து தந்தியும் வில்லும் தாடும் காதுமூலாகக் கவந்து ஐயமாகி விட்டால் அப்புறம் கேட்க வேண்டியதில்லை. ரவிகர்கள் தங்களுக்கும் வெளி உலகையும் மறந்து காத்தப் பிரபஞ்சத்துக்கே சென்று விடுவார்கள். அக்க காத்தப் பிரபஞ்சத்தில் சில சமயம் இனிய இளைத் தென்றலையும் சில சமயம் குழறும் சண்டமாகுதத்தையும் அது பவிப்பார்கள். சில சமயம் அவர்களின் வீத மேன்மையான மலர் மாரி பொழியும்; சில சமயம் வானத்து கட்சத்திரங்கள் பொல பொல வென்று உதிரும்!

மேற்படி கைக்கரியக் கச்சேரிக்கு கல்பாத்தி ராமநாதன் மிகுதல்களும் ஆவலுக்கு ராமச்சந்திரன் கடமும் வாசித்துப் பண்ணியம் கட்டிக் கொண்டார்கள். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட சபையில் இருவரும் தங்கள் கைவரிசைகளை அங்கு காட்ட வேண்டுமென்று முனை திருத்ததில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. கல்பாத்தி ராமநாதன் வாசிப்பில் சில சமயம் அவருடைய குருவான பாலக்காட்டு மணியாரின் கைவரிசைகளைக் காண்கிறோம். இந்தக் கச்சேரியில் ஒரு சமயம் அவர் ஸ்ரீ சௌடய்யாவுடன் பிரமாதமாக பாட்டி போட்டுச் சமாளித்தது சனையோருக்கு எவ்வையற்ற உற்சாகத்தை அளித்தது ஆரவாரத்தை உண்டு பண்ணிற்று

வெளி வந்து விட்டது

பார்த்தீபன்கனவு

கஸ்தி

(முன்னும் பதிப்பு) விடைய - 6.

விற்பனை சரிவடை:

தமிழ்ப்பண்ணை, தியாகராயநகர், சென்னை.

ராஜி

ராஜுவும் சீனுவும்

சீதாராம அய்யர் ரொம்ப பணக் காரர். அவருக்கு ராஜு, சீனு என்று இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் ஏதேனும் விஷயம் செய்து கொண்டேதான் இருப்பார்கள். சீதாராம அய்யருக்குத் தம் பிள்ளைகள் வீட்டு வேலையும் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்போழுதும் உண்டு. பிள்ளைகளுக்கு வீட்டு வேலை செய்வதென்றால் விளக்கெண்ணெய் சாப்பிடுகிறமாதிரி யிருந்தது.

சீதாராம அய்யரின் வீடு மிகப் பெரியது; ஒரு பெரிய கோட்டமும் இருந்தது. கோட்டத்தில் உள்ள மரங்களிலிருந்து இலைச் சருகுகள் வீட்டிலுள்ள முற்றம் முழுவதும் ஏராளமாக விழுந்து குவிந்தன. சீதாராமய்யர் தம் பிள்ளைகளைக் கூப்பிட்டு அந்த இலைகளை எல்லாம் பொறுக்கித் தோட்டத்தில் கொண்டு போய் எறியச் சொன்னார். அப்போழுதுதான் ராஜுவும் சீனுவும் விளையாடக் கிளம்பினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் வேலையிட்டது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. ராஜுவுக்குத் திடீரென்று ஓடுபோகின்ற தோன்றியது. அவர்களுடைய வீட்டு முற்றத்து மூலையில் ஜலம் விழுவதற்காக வைத்

திருத்த பீப்பாயின் மீது அவன் கவனம் சென்றது. உடனே ராஜு சீனுவைக் கூப்பிட்டு முற்றத்தில் விழுந்திருந்த எல்லா இலைச் சருகுகளையும் பொறுக்கினான். அவைகளை அந்தப் பீப்பாயில் போட்டு ஒருவருக்கும் தெரியாமல் காரியத்தை முடித்து விட்டார்கள்.

ராஜுவும் சீனுவும் தாங்கள் இலைகளை எல்லாம் பொறுக்கித் தோட்டத்தில் கொண்டுபோய்ப் போட்டுவிட்டதாகத் தகப்பனாரிடம் சொன்னார்கள். தகப்பனாரும் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்.

ஈறு நாள் திடீரென்று பெரிய மழை பிடித்துக் கொண்டது. முற்றத்தில் இருந்த பீப்பாயில் ஜலம் நீரம்பிய பொழுதுதான் சீதாராமய்யருக்கு

விஷயம் புரிந்தது. ராஜுவும் சீனுவும் பீப்பாயில் அடைத்து வைத்திருந்த இலைகள் எல்லாம் வெளியே வந்தன. ராஜுவும் சீனுவும் வெளிக் தலை குனிந்தார்கள். தாங்கள் இருவரும் சோம்பலுடன் செய்த காரியத்திற்கு அப்பாவிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டனர். அன்றையதினத்திலிருந்து ராஜுவும் சீனுவும் சோம்பலை விட்டுத் தகப்பனார் சொன்னபடி நடந்து கொண்டார்கள்.

காலகேட்பம்

நிராயுதபாணி

"இன்று மாலை எங்கள் சங்கத்தின் விவாதப் பேரே நடத்தப் போகிறோம். அவரவருக்கு அவரவர் மூலதான் ஆயுதம்!"

"அட பாவி, நிராயுதபாணியாகச் சொன்று எதிர்க்கொடுக்கிறாயா?" —வி. சீனிவாசன்.

★

ஒரோ!

சிற்பதி:—நீ வாதியாடு சண்டை போட்டது உண்மையானா?

குற்றவாணி:—ஆமாம்.

சிற்பதி:—தாற்காலிகம் எடுத்து அவன் மீது தான் விசிறாய்!

குற்றவாணி:—என்னும் மேகஜயைத் துக்கி எறிய முடியவில்லையா!—ஆர். பூரணசாதன்.

★

தன்னை பதில்!

ஒருவர்:—என்ன, பத்திரே! தகை செய்யக் கொடுத்து ஒரு மாதத்திற்குமேல் ஆகிறதே! அது ஒரு தான் வேலை! என்று அப்போது சொன்னீரா?

பத்திரே:—ஆமாம், சொன்னேன். ஆனால், வேலையை எப்போது ஆரம்பிக்கப்போகிறேன் என்று உங்களிடம் ஏதாவது சொன்னேன்?

—ஜெபபாஸ்கிருஷ்ணன்.

★

குற்றமில்லை

போலீஸ்காரன்:—என்டா, என்டா திருடினாய்? இப்படி உதைப்பட்டுச் செல்கிறாயா?

திருடன்:—ஒன்றுமில்லை: நேற்று இரவில் அந்தக் கோடி வீட்டில் ஒரு சின்னக் கவிறுதான் எடுத்துக்கொண்டு வந்தேனென்க.

போலீஸ்காரன்:—போடா, மட்டும்! அந்தக் இவ்வளவு அடி?

திருடன்:—இக்கிண்க: கவிறு கொண்டு வரும் போது அதன் முனையிலே ஒரு மாடு கட்டி விருத்திக்கங்க! —எம். வேறு.

★

தேரியும்!

கவத்திரி:—என்டா, பாக்க! நம்ம குப்பையிலே எதோ அடிபட்டு ஆகப்பத்திரியில் இருக்காதுமே! உனக்கு அவனைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?

பாக்க:—தேரியும், ரோம்ப தாளாக என்னிடம் கணவன் வாய்க்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்களே —பி.எஸ்.பே. கவாமி.

என்ன அவசரம்?

கதாபாசர்:—ஹா! இன்னும் சட்டைகளைத் தவிர பாக் கொடுக்க வில்லையே!

வாடிக்கைக்காரன்:—சட்டைத் துணிகளை இன்னும் பாக் கொடுக்க வில்லை; அதற்குள் உனக்கு என்ன அவசரம்?

—வி. எஸ். தாராசாமி.

★

படிக்குப் பாதி!

பழைய புத்தகக் கடை ஒன்றில் ஒருவர் "எட்டாதிபதி ஆவது எப்படி?" என்ற புத்தகத்தைப் பொறுக்கி எடுத்தார். கடைக்காரரிடம் அதைக் காண்பித்தல். "என்ன ஐயா! பாதி புத்தகம் நீர் என்னமாய் விட்டதுபோலிருக்கிறதே!" என்றார்.

"ஆனால் என்ன? இருக்கிற பக்கத்துக்கு கும்பிதெய்யும் குபாய் வரட்டுமே! காக்கிறதோ?" என்றுக் கடைக்காரர்.

—எஸ். மோகன்தாம்.

★

வில்லக்காத காரணம்?

காரணம்:—வாதியும், போதியாதியும் சண்டை போட்டுக் கொள்கிறார்கள்போது நீ என் அவர்கள் சண்டையை விலக்கக் கூடாது?

சாட்சி:—சாரி! அப்போது எனக்கு யார் வாதி, யார் போதியாதியென்று தெரியவில்லை!

—வி. ஆர். வி.

★

புகழ் எப்படி?

என்பன்:—சித்திரப் படக் கட்டுக்குக் சென்றிருந்தேன். அங்கே உன் படம் ஒன்றுதான் பார்க்கும்படியாக இருந்தது.

சித்திரக்காரன்:—ரொம்பப் சத்தோலும்; ரொம்ப தன்னு விருத்திரோ?

என்பன்:—இல்லை. மற்றப் படங்களைக் கற்றி ஐயங்கள் கூட்டமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள்! —எம். எஸ். துரைசாமி.

★

சித்திரத்தில் பதில்

சித்திர ஆசிரியர்:—அடே ராது, நீ எப்போதுதிரிந்து பன்னிக்கூடம் வரவில்லை யென்பது தெரியுமா, உனக்கு?

சி:—கஜினி மூகம்மது இத்தியா மீது படை யெடுத்தபோது வந்தேன் ஸார்! அப்போது இன்றுதான் வருகிறேன்.

—ஐ. ஜாஸி.

லேடி லீலாவதி ராமநாதன்

இந்தப் புகழகத்தை விட்டுச் செல்லும் போது தங்களுடைய புகழுடம்பை சிலைகாட்டி விட்டுச் செல்லும் பாக்கியத்தைச் செவ்வோ அடைகிறார்கள். அத்தகைய பாக்கியவாண்களில் இவங்கை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஸர் பொன்னம்பலம் ராம நாதன் ஒருவர். சிறந்த கல்வி மானும், உயர்ந்த குணசாலியும், செவ்வோசைத் திருவான்கும், தமிழர் பண்பாட்டின் தலை சிறந்த உதாரண புகழ்பெற்ற மான அப்பெரியார் தமது வாழ்க்கையில் செய்த அரும் தொண்டுகளின் ரூப காந்தமாகப் பல தர்ம ஸ்தாபனங்களையும் கல்வி ஸ்தாபனங்களையும் ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றார். அதோடு, தமக்குப் பின்னால் அந்த ஸ்தாபனங்களை கல்வி முறையில் கிர்வகிப்பதற்குச் சகல விதங்களிலும் தகுதி வாய்ந்த ஒருவரையும் ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றார். அத்தகைய அவருடைய அருமை மனைவியார் லேடி லீலாவதி ராமநாதன் அவர்கள் தமது இந்த இதழ் அட்டையை அகலக்கரிக்கிறார்கள்.

ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் பிறந்த இந்த ஆங்கில மாதாசி தமது இளம் பிராயத்தில் பாரமார்த்திக வாழ்க்கையில் பற்றுக் கொண்டு உண்மைச் சமயத்தை அறிய வேண்டி உலக யாத்திரை தொடங்கினார். அவர் இவங்கைத் தலை அடைந்தபோது கொழும்பு நகரில் அச்சமயம் லொலிவிடர்

நேனரல் பதவி வகித்த ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் ராமநாதன் அவர்களின் சைவ சமய உபயோசகர்களைக் கேட்டு அவரைத் தமது பரம குரு வாகக் கொண்டார். சில காலம் செவ்வியமாக இருந்து தொண்டு செய்த பிறகு, அவரையே தமது பதியாக வரித்து மணந்து கொண்டார். அன்று முதல் சைவ சமயத்தையே தமது சமயமாகவும் பாரத நாட்டிலே தாய்நாடாகவும் கொண்டு

மணப் பண்பிலும் ஈடை உடை பாவனைகளிலும் முழுதம் ழித்த பெண்மணியாக மாறினார். பழைய பாரதநாட்டுச் சீதை, சாலித்திரி, தமயந்தி முதலிய கற்பாசிகளோடு சேர்க்கப்படுமாறு கணவனே தெய்வ மனைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினார். ஸர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் காலமான பிறகு அவர் ஆரம்பித்து வைத்த தர்ம கைக் கரியங்களைக் கண்ணுக் கருத்தமாக இன்று வரை பராமரித்து வருகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஸர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த ஸ்தாபனங்களில் மிகப் பிரதானமானவை: "ராமநாதன் கலாசாலை"யும் "பரமேசுவரக் கலாசாலை"யுமாகும். ராமநாதன் கலாசாலை பெண்களுக்காகவும், பரமேசுவர கலாசாலை ஆண் பிள்ளைகளுக்காகவும் ஏற்பட்டு நடந்து வருகின்றன. இக் கலாசாலைகளில் ஆங்கிலக் கல்வி போதிக்கப்

படுவதோடு, ழித்த சமயம், ழித்தகங்களின் பண்பாடு, இந்தியா தேசம் ஆகியவற்றினிடம் பக்தி உளருமாறு மாணுக்கர்களும் மாணவிகளும் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறார்கள். மேற்படி ஸ்தாபனங்களை இன்றளவு மேலே ராமநாதன் அவர்கள் சிறப்பாக கிர்வகித்து வருகிறார்கள். பதி பக்தி காரணமாக லேடி லீலாவதி ராமநாதன் எவ்வளவு தூரம் ழித்த தர்மத்தில் ஈடுபட்டு ஐக்கியமாகியிருக்கிறார் என்

ராமநாதன் கலாசாலை

தை ஓர் உதாரணத்தின் மூலமாக நாம் நன்கு அறியலாம்.

திருவாசகப் பாடல்களைத் தாய தமிழ் உச்சரிப்பதன் அவர் மன முருகிப்பாடுப்போது அவருடைய நயனங்களிலுந்து கண்ணீர் தருவி யாகப் பெருருவது வழக்கமாக.

ஸ்ரீமதி லீலாவதி அம்மையார் பல துல்களுக்கு ஆசிரியை ஆவர். ஸர் பொன்னம்பலம் ராம நாதன் அமெரிக்காவில் சிகழ்ந்திய உபந்யாசகர்களைத் திரட்டி அவர் வெளியிட்டுள்ள "Western

Pictures for Eastern Students" என்ற துல் பிரசித்தி பெற்றது. இராமா பணக் கதையை இனம் மாணுக்கர்களுக் காக எளிய ஆங்கில கதையில் இயற்றி உதவியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீமதி லீலாவதி அவர்களின் பதிப் பிக்குச் சிறந்த சான்றுகளாக இலங்கை யிலும் இந்தியாவிலும் இரண்டு கோயில்கள் கிண்டிக்கின்றன. ராமநாதன் கலாசாலையில் ஸர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் அவர்க ளுடைய சமாதியின் மேல் அவர் எழுப்பி யுள்ள ராமநாதேஸ்வர ஆலயத்தில் இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் மக்கா விசக்குப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஸர் பொன்னம்பலம் ராமநாதன் ஜீவிய வந்தார யிருத்தபோது அடிக்கடி கோடைக் காலம் மனைக்கு வருவதுண்டு. அந்த மனை மேல் ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து ஸ்ரீ ராம நாதன் இறைவனைத் தியானம் செய்வது வழக்கமாக. அந்தப் புனிதமான இடத்தில் ஸ்ரீ சப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் ஒன்றை வேடி ராமநாதன் கட்டியிருக்கிறார். பன் னிரண்டு வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை புஷ் பிக்கும் குறும்பிப் பூக்கள் பூத்திருந்த காலத்தில் மேற்படி ஆலயத் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட படியால், இந்த ஆலயத்துக் குக் குறிஞ்சி ஆண்டவர் கோயில் என்று பெயர் வழக்கி வருகிறது.

வேடி லீலாவதி ராம நாதன் கல்வித் துறையில் செய்து வரும் அரும் பெரும் தொண்டுகளை மதித்து 1942-ம் ஆண்டில் இலங் கைச் சர்வ கலாசாலையில் உட்த பட்டமளிப்பு விழா யில் அந்த முநாட்டிக்கு டாக்டர் பட்டம் அளிக்கப்

ராமநாதேஸ்வர ஆலயம்

பட்டது. முதன் முதலாக இலங்கைச் சர்வ கலாசாலையாரிடம் இத்தகைய கௌரவத் தைப் பெற்ற பெண்மணி வேடி ராமநாதன் அவர்களே யாதலால், இது காரணமாக யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மக்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே வில்லை. அவர்கள் வேடி ராமநாதனுக்கு அச்சமயம் உடத்திய உப சாரங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் சரித்திரத்தில் இடம் பெறவேண்டியவை யாகும்.

ஸர் பி. ராமநாதன் அவர்களால் ஆரம் பிக்கப்பட்டு அவருடைய தர்மபத்தினியால் இன்ற சிறப்பாக கீர்வகிக்கப்படுவரும் இரண்டு கல்வி ஸ்தாபனங்களில் ராமநாதன் கலாசாலையின் வெள்ளி விழா சென்ற 1939-ம் வருஷம் சிறப்பாக கடைபெற்றது. பாடுகலாகக் கலாசாலையின் வெள்ளி விழா நானது மே மாதம் 14ல் இலங்கைக் கவர்னர் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப் பட்டுக் கோலாகலமாக கடைபெறு மென்று அறிகிறோம்.

மேற்படி வெள்ளி விழா வைப்பவத்தை மொட்டிடி மமது மணமார்த்த வாழ்த்துக்களை வேடி லீலாவதி ராமநாதன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். வேடி ராம

நாதனின் அரிய தொண்டு களுக்கு எல்லா வகையிலும் உதவி பரித்த வரும் அவ ருடைய புதல்வி ஸ்ரீமதி சிவகாமசுந்தரியையும் மரு மகர் ஸ்ரீ எஸ். கதேசன் அவர்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகிறோம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த முறையில் தமிழ்ச் சர்வகலா சாலை ஒன்றை கிறுடி வேண் டும் என்னும் அவர்களுடைய மனோதம் இனிது கிறை வேறவேண்டும் என்று இறை வனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் ராமநாதன்

ஒரு துரும்பைக் கிள்ளிக் கீழே போட்டு "கீதான் மாப்பிள்ளை" என்று சொல்லிவிட்டால் அது விறைக்கு மென்றும் குறிக்கு மென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதை நான் அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்து ஒரு துரும்பைக் கிள்ளிக் கீழே போட்டு விட்டு, அதைப்பார்த்து, "கீ மாப்பிள்ளை!" என்று சொல்லிப் பார்த்தேன். அது விறைக்கவு மில்லை; குறிக்கவுமில்லை. துரும்புக்குப் பதிலாக ஒரு சிறு தடியைக்கூட எடுத்துப் போட்டுப் பார்த்தேன். ஊடாடும்: அதுவும் விறைக்கவில்லை. கடைசியாக, ஒரு பெரிய குண்டாந்தடியாகப் பார்த்து எடுத்துப் போட்டேன். அதாவது குறிக்க வேண்டுமே? — கிடைவாது!

நீது மாப்பிள்ளைகளையே தரிசனம் செய்து அவர்கள் விறைப்பதையும் குறிப்பதையும் காணலாம் என்று இரண்டொரு கலியாணங்களுக்கும் சென்று பார்த்தேன். அங்கேயும் மாப்பிள்ளைகள் குறிப்பதையும், விறைப்பதையும் காணவில்லை. புகைச்சலில் கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு புதிய ஆடைகளின் பளுவைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு கலியாணப் பந்தலில் நின்று கொண்டிருக்கும் போது அவர்களைப் பார்த்தால் பரிதாபப்படுவதற் குரிய ஆசாமிகளாய்த் தேன்பட்டார்களே யொழிய விறைப்பவர்களாய்க் காணும்.

இந்தக் கூற்றுக்கு யார் மூல காரணம் என்பதை ஆராயும் போது, பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் தான் என்று கண்டு வளங்கியது. இதைச் சற்று ஆழ்ந்து கவனிப்போமானால், இதில் மாமனார்களின் துற்றியதாய் காஜி முறையைத் தழுவியதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

காஜிகள் ஒரு தேசத்தைக் கைப் பற்றுமுன், அந்தத் தேசத்தின்மீது பல விதமான குற்றங்களைச் சாட்டி, பத்திரிகை மூலமாக விளம்பரப் படுத்தி, அத்தேசத்தைப் பயமுறுச் செய்து, அதைத் தங்கள் வழிக்குக் கொண்டு வரப் பார்ப்பார்கள். அது போலவே இந்த மாமனார்களும் "கமது மாப்பிள்ளை ரொம்பவும் விறைக்கிறார். மாப்பிள்ளைக்கு முறுக்கு அதிகம்!" என்று விளம்பரப்படுத்தி அதன் மூலமாகத் தம் மாப்பிள்ளைகளைத் தாது வழிக்குக் கொண்டு வரப் பார்ப்பார்கள். ஆகவே மாப்பிள்ளைகள் இது விஷயத்தில் சிறிது ஐக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். இதற்கெல்லாம் ஒரு சிறிதும் பயப்படக் கூடாது என்று எச்சரிக்கிறேன்.

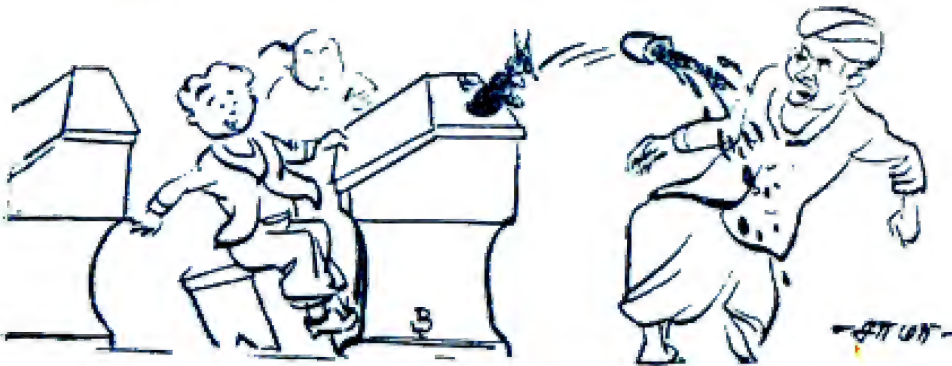
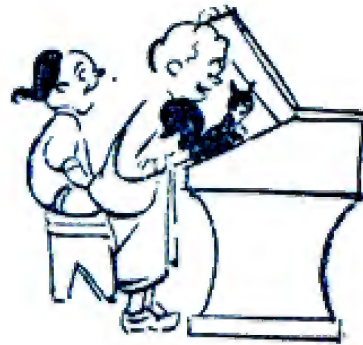
"மாப்பிள்ளைகளுக்கு உண்மையாகவே முறுக்கும், விறைப்பும் இருக்கிறதா?" என்று யாராவது என்னைக் கேட்டால் அவர்களை நோக்கி, "ஏன் இருக்கக் கூடாது?" என்று திருப்பிக் கேட்பேன். ஒருவருடைய பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொண்டால் அந்தப் பெண்ணிடம் தான் அந்த மாப்பிள்ளைரின் ஐம்பம் பளிப்பதில்லை; விறைப்பும் செல்லுவதில்லை. அந்த விறைப்பையும், முறுக்கையும் தனது சகதர்மிணியின் தகப்பனார் மீது காட்டுவதில் என்ன தவறு? இவருடைய பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொண்டால் அவனிடம் தான் தாசானுதாசனாக இருக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இவரிடம் கூடவா அப்படி யிருக்க வேண்டும்? மாப்பிள்ளைகள் என்ன, கமமரி யாதையற்றவர்களா?

விறைப்பாக இருப்பதனால் மாப்பிள்ளைகளுக்கு அகேக நன்மைகள் உண்டாகின்றன. மாமனார் வீட்டுக்குப் போனால் இவ்விதம் தெரியாமல் அசத்தப்ப வேளைகளில் மாமனாருடைய அல்லது அந்த 'வாண்டிப் பயல்' மைத்துனனோடும் அனுபவியமாகத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டார்கள். யாராவது வந்துவிடப் போகிறார்களே என்ற பயமின்றி உல்லாசமாகத் தமது

மனைவியுடன் எவ்வளவு பேரமனாலும் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம்.

இரண்டாவது, மாப்பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது விறைப்பின் வேகத்திற்குத் தகுந்தவாறு மாமனார்களது சன்மனம் கிடைக்கும். மாப்பிள்ளைக்கும், பெண்ணுக்கும் சற்றுத் தாராளமாகவே சீர் செய்து செய்தாலாவது அவரது

அம்பியும் அணிலும்

அம்பிப் பயல் விளையாட்டாக அணிலைப் பிடித்துத் தன் மேகளுக்குள் அடைத்து வைக்க, கடைசியில் அது விளையாக முடிவிறது.

தைப்பு குறையுமோ என்று எண்ணி ரமணர் தமது தாராள மனப்பான் மையை இது விஷயத்தில் காட்டுவார். உதாரணமாக, தலை திராவனிக் கு ரமணர் வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கும் ரப்பிள்ளைக்கு வைர மோதிரம் செய்து பாட மாமனார் உத்தேசித்திருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த ரப்பிள்ளை தமது மாமனாரோடு சற்று கம் கொடுத்து, தாராளமாகப் பேச வராக இருந்தால் அவருக்கு வெறும் லக் மோதிரமே கிடைக்கும். ஆனால் ரப்பிள்ளை மாமனாருடன் சரியாகப் பேச வராக இல்லாமல், அவர் கேட்ட கேள்வி யுக்கு மட்டும் ஒன்று அவ்வது இரண்டு ர்த்தைகளில் பதில் சொல்லிவிட்டு, 'ய்' என்று முகத்தை வைத்துக் கொண் டுப்பாரானால் அவருக்கு நிச்சயமாக வர மோதிரம் கிடைக்கும். இதைவிட துபடி மேலாக, மாமனார் கேட்பதற்கு யைத் திறத்து பதில் பேசாமல் தலையை தீதிரம் அசைத்து விட்டு 'ஐயர்தல்' க இருக்கேதோமானால் வைர மோதிரத்

துடன் 'ரேடியோ ஸெட்' ஒன்று கிடைப்பதற்கும் 'சான்ஸ்' இருக்கிறது. (ஐயா, மாமனாரே! நான் உங்கள் வீட்டிற்கு வரும்போது, உங்களுடன் 'வனவன' வென்று பேசுகிறேனே என்று கம்மா இருத்துவிட வேண்டாம். அதற் காகத் தங்கள் போடும் வைர மோதிரத் தையோ, கொடுக்கப் போகும் ரேடியோ ஸெட்டையோ நிறுத்திவிட வேண்டாம், என்னால் பேசாமல் 'உம்'மென்று இருக்க முடியாது. அது என் கபாயம்!)

"மாப்பிள்ளை முறுக்கு", "மாப் பிள்ளை விறைப்பு" போன்ற பதத் தொடர்களை அசியாயமாக மறைத்து போக விடாதிர்கள், வாகைபடி வாகை யாக எத்தனையோ பேர்கள் இத்தப் பதத் தொடர்களுக்கு இலக்காக நடந்து, இவைகளுக்குப் புதிய மெருகையும், சோபையையும் கொடுத்துப் போயிருக் கிறார்கள்.

ஆகவே, மாப்பிள்ளைகளுக்கு விறைப்பும் முறுக்கும் அவசியம் தேவை என்பது நிச்சயமாகத் தெரிநிறதல்லவா?

கீர்வ பங்கம்

கலீனா

மீதி மணி ஐந்திருக்கும். முனிசிபல் ரக்சிமிருந்த ரோடியோ அவறிக்கொண்டு ததையும் பொருட்படுத்தாமல் ன்ளே றுழைந்தீன். மூலியிலிருந்த சன மொன்றில் ஒரு கிழவர் மட்டும் னியே உட்கார்ந்திருந்தார். அந்த ஆசரத்தின் மற்றொரு கோடியில் நானும் மூர்ந்தீன். அந்தக் கிழவர் பார்வைக் தத் தூங்குபவர் போல் காட்சி யளித்ார். அவர் ஆழ்ந்த ஆத்ம விசாரத்தில் டுபட்டிருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் நான் ட்கார்ந்த சிறு நேரத்திற் கெல்லாம் அவர் எழுந்து சென்று விட்டார்.

அவர் சென்று வெகு நேரமா யிருக்ாது. அவர் இருந்து விட்டுப் போன டுத்திற்கு ஒரு வாலிபன் வந்து சேர்ான். கிழவருக்கும், அவ்வாலிபனுக்கும் னப்போக்கிலிருந்த வித்தியாசம் என்வனத்தைக் கவந்தது. அவனுக்குச் மார் முப்பது வயதிற்குடும். நன்றியுடைய மணிந்து காகரிகமாய்க் காணப்ட்டான். அவன் முகபாவம் தோற்றுத்த அவ்வளவு கவலை அவனுக்குக் எவ்வித நியாயமு மில்லையென னக்குத் தோன்றியது. மனச் சலிபுடன் அங்கு மிற்கும் பார்த்து என்னையும் கடைக்கண்ணால் அவன் கோக்கியதெமானது, என்னை அவரிடம் பேச்சுக் காடுக்கத் தூண்டிற்று.

"நீங்கள் ஏதோ அஸ்வரஸ்யமான லைய மொன்றைப் பற்றி யோசித்துக் காண்டிருக்கிறுப்போ றிருக்கிறது. அவ்வளவு எளிச்சலைக் கொடுக்கும் விஷயம் என்னவோ?" என்றேன், அவனுக்குப் பச்சாத்தாப்பபடும் முறையில்.

"எரிச்சலா? ஹும், என் நிலைமையில் நீங்கள் இப்பொழுதிலிருந்தால் தெரியும் டங்களுக்கு!" என்று சொல்லிவிட்டுக் குடுப்புடன் சிரித்தான் அவன்.

"ஏன், என்ன சமாசாரம்?"

"என்ன போங்கள், சொன்னால் வெட் க்டேடு! நல்ல ஊர், நல்ல திருகாள்!"

"ஏன் ஸார், அப்படிச் சொல்லு நீங்கள்? ஊருக்கென்ன, பெரிய ஸ்தலம்! மருகனுடைய ஆறு படை வீடுகளில் ஒன் லல்லவா? இந்தத் திருகாளில் இங்கு

வந்து முருகனைச் சேவித்துப் போவதற் கென்று தொலை தூரத்திலிருந்தெல்லாம் ஐனங்கள் வந்து போகிறார்களே?"

"போகிறார்கள், போகிறார்கள்! காலும் தான் தொலை தூரத்திலிருந்து, பெண்டு பிள்ளைகளுடன் திருநாளுக்காக வந்தேன். நீடாமங்கலம் இருக்கிறதே, உங்களுக்குத் தெரியுமோ?"

"நீடாமங்கலம் தானே! ஓ, கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். தயவு விதவான் மீ....."

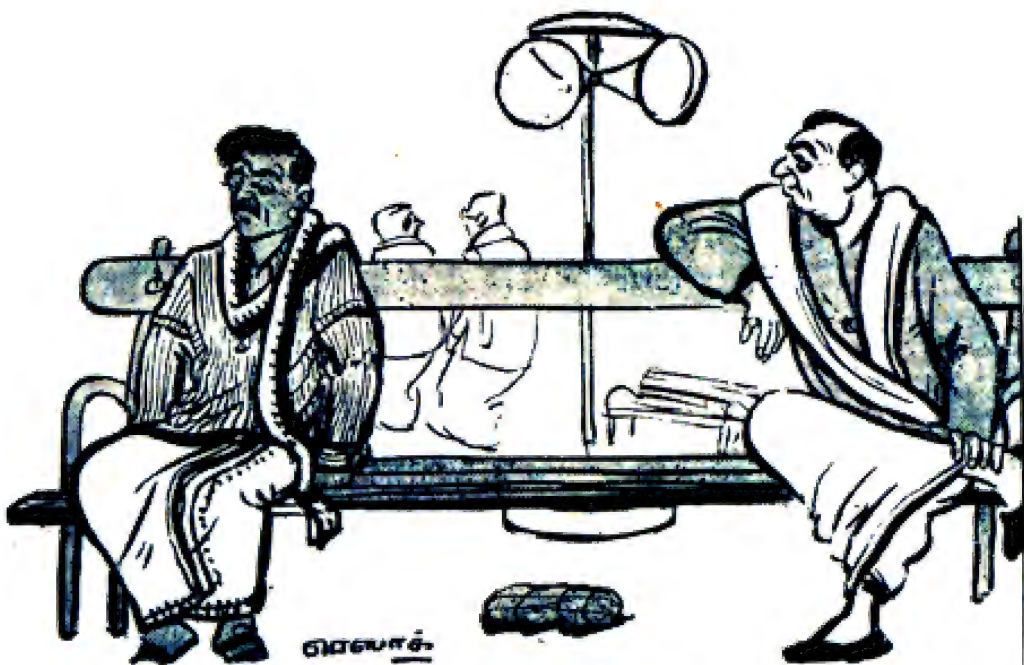
"ஆ! அதே நீடாமங்கலத்தான் எங்கள் ஊர். கேற்றுக் காலையில் அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் பிரார்த்தனை செலுத்திவிட் டுப் போக இங்கு வந்து சேர்த்தோம். இன்று காலை பத்து மணிக் கெல்லாம் நேராய் மலை மேல் போய் கவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டுக் கீழே இறங்கு வதற்குள் மணி மூன்றாகிவிட்டது. பெரிய வர்கள் பசியைப் பொறுத்துக் கொள்ள லாம். குழந்தைகள் என்ன செய்யும்? கதற ஆரம்பித்து விட்டன!"

ஏது, பேர்வழி பேசுகிற தினாக ஒரு மாதிரியா யிருக்கிறதே என்று பட்டது எனக்கு. ஆனாலும் உண்மையில் பரிதாபப் படுபவன் போல் 'சீ, சீ' என்றேன். மேலும் தொடர்ந்தான் அவன்.

"அடிவாரத்தில் ஒரு இடத்திலும் சாப் பாடோ, இட்டிலி, தோசையோ கிடைக்க வில்லை. பெண்டுகளையும் குழந்தைகளையும் ஆவிளங்குபடி முருகர் கோயில் முகப் பில் இருக்கச் செய்து விட்டு ஊருக்குள் போய் ஏதாவது வாங்கிவருவோ மென்று வந்தேன். அங்கும் ிலாட்டல்களில் சாப் பாடு மூத்திப் போய் விட்டது. ஒரு ிலாட்டலில் தோசை போட்டுத் தரச் சொல்லி வாங்கிக் கொண்டு வரும் வழியில்....."

மேலே சொல்ல வெட்கப்படுபவன் போல் தயவ்வினான் வாலிபன். நான் சற் றுப் பரிவுடன் அவனை கோக்கி, "உம்..... வழியில் என்ன ஆகிற்று?" என்று கேட்டேன்.

"அதோ பாருங்கள், தெரு முனை, அந்த இடத்தில் ஐனத்திரளை இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு வேகமாய்க் கோயிலை

நோக்கி நடந்தேன். கூட்டத்தைக் கடத்த
தும் ஒரு வெற்றிலைப் பாக்குக் கட்டையைப்
பார்த்தேனே இவ்வியோ, வெற்றிலைப்
பாக்கு வாங்கிக் கொள்வோ மென்று,
சில்லறை எடுக்க ஸ்டேபியல் கையை விட்
டேன். பச்சைக் காணவில்லை!"

"எங்கே விழுந்திருக்கும்?"

"ஹாம்... விழுவாவது? ஒரு இடத்தி
லும் குளிய நிமிரக் கூட இவ்வியோ ஸார்!
கூட்டத்தில் எவனோதான் அடித்துக்
கொண்டு போய் விட்டான்!"

"ஐயோ! அப்புறம்?"

"அப்புற மென்ன! மணிபர்ஸிஸ் மூப்
பது ரூபாய்ச் சில்லறை இருந்தது, ஸார்!
வந்த வழியே மறுபடியும் திரும்பி விதியை
யும் ஆட்களையும் கவனித்துக் கொண்டே
போனேன். 'அபேஸ்' பண்ணினவன்
கையில் வைத்துக் காட்டிக்கொண்டு சிற்பா
னு, உங்களுக்கு? அதற்குள் எங்கே
போனானோ, அவன்? நம் பாட்டைச்
சொல்லுங்கள், இப்பொழுது! ஊர், பேர்
தெரியாத இடத்தில் குழத்தை குட்டிக
ளூடன் என்ன செய்வது? யாரிடம்
போய்ப் பணம் கேட்பது? முதலில் ஒரு
வேலைச் சாப்பாட்டைச் சொல்லுங்கள்,
ஸார்! ஆயிற்று, வெள்ளித் தேர் நாம்
இல்லாமல் நகராமல் நின்றுவிடப் போகிற
இவ்வியோ. இம்மட்டோடு ஊர் போய்ச் சேர
வேண்டும். திருச்சி போய்விட்டாலும்,
அங்கு தெரிந்தவர்கள் அநேகம் பேர்
இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு செனகரியங்கள்
வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ள

அங்கே வசதியுண்டு; திருச்சி போவதா
லும் குறைந்த பட்சம் ஐந்து ரூபாயாவ
வேண்டுமே!..... இப்படித்தான் ஸார்
'தன்னுக்கு யாளை, அயலுக்கு
பூனை' என்று கம்மாவா சொன்னான்
நம்முடைய தரமும் யோக்கியதையு
இங்கே யாருக்குத் தெரியும்? நீடாம
கலமா? சொல்லுங்கள்! 'பன்னீச்ச்கடை
பழனிவேலு' என்றால் பச்சைக் குழ
தைக்குக் கூடத் தெரியும். இங்கு யா
கண்டார்கள்? நாம்தான் யாரிடம் பேர்
சொல்லப் போகிறோம்?"

"நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தா
குழத்தைகள் இன்னும் பட்டினியோடு
நிருக்கும் போகிறார்களே?"

"நான் இன்னும் அங்கு போ
வில்லையே! பரீஸ் காணாமல் போகவு
தேடிக்கொண்டு திரும்பிவிட்டேனே!"

"ஊம்..... நீங்கள் வாங்கி வந்
தோரைப் பார்ச்சல்.....?"

ஒரு வினாடி அவன் திகைப்புட
என்கிறப் பார்த்து விழித்தான். ஆனா
மறு கணம் சமாளித்துக் கொண்டான்!

"ஓ! அதுவா! பார்த்தீர்களா? அ
வும் எங்கேயோ தவறி விட்டிருக்கவேண்ட
டும். பரீஸ் போன கலவரத்தில் புத்தி
சிலை குலைந்து போய்விட்டது, ஸார்!"

"ஸார், நான் சொல்லுகிறேனே என்
நீங்கள் வருத்தப்படக் கூடாது. என்
இருந்தாலும் தாங்கள் சுத்த அஜா
கிரதையான பேர்வழி, பெண்டு பிள்ளை
குடன் வந்த இடத்தில் பணப் பையை

தவற விட்டதே ஒரு பொறுப்பற்ற
செய்கையாகும். தங்கள் கதையை
உண்மை யென்று கம்பச் செய்யும் சாட்
லியமாதிரி பார்சலையும் போக்கடித்தது
அதையிடப் பொறுப்பற்ற காரியமாகும்!"

"என்ன! கதைபா!.....நீங்கள் நான்
சொன்னதெல்லாம் 'சரடு' என்று நினைத்
தீர்க்கிறீர்?"

"நான் நினைப்பதற் கென்ன ஸார்
இருக்கிறது? எதற்குமே முன் ஜாக்
பாதை வேண்டும்!"

நான் சொன்னதின் தாத்தப்பத்தை
அவன் சரியாய் ஊசித்துக் கொண்டிருக்க
வேண்டும். மூகத்தில் என்னும் கொள்ளும்
வெடிக்கிறுற் போல் என்னை முறைத்துப்
பார்த்து விட்டு எழுந்து நடந்தான்.

சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் ரேடி
யோவின் அவதல் உச்சஸ்தாயியை அடை
வே, நான் விட்டுக்குப் புறப்பட்டேன்.
எழுந்ததும் என் கையில் ஏதோ தட்டுப்
பட்டது. குனிந்து எடுத்தேன். ஒரு
பேப்பர் பார்சல்; ஆம், தோசைப் பார்
சலேதான். இலையில் வைத்து மேலே
பூண்டு பேபரால் கட்டப்பட்டிருந்தது.
பாவம், அதற்குள் அந்த வாலிபன்மேல்
அவகம்பிக்கைப் பட்டது மீன்றி, கிண்ட
லாகவும் பேசியிட்டோமே! அவன் மனம்
சர்வவளவு வருந்தியதோ! வெந்த புண்
னில் வேலிட்டதுபோல் அவன் பணத்தை
ழிந்து தவிக்கும் பொழுது, அயோக்கி
ய் பட்டம் வேறு! ஆகா! மனிதர்களை
தொனித்தறிவதில் நாம்தான் சாமர்த்திய
வாசி என்று எப்பொழுதும் எண்ணி
பிடக் கூடாது!" என்றெல்லாம் என்
மனம் எண்ணியது.

அந்தப் பார்சலுடன் அவ்வாலிபன்
பாண பக்கமாக நானும் போனேன்.
அல்ல வேளையாய் ஒரு விளக்குக் கம்பத்
தின் அடியில் இன்னது செய்வதெனத்
தோன்றாமல் அவன் நின்று கொண்டிருந்
தான். பின்புறமாய்ச் சென்று அவன்

தோளில் கையை வைத்து, "ஸார்,
இதோ உங்கள் தோசைப் பார்சல்!"
என்றேன்.

வாலிபன் ஆச்சரியத்துடன் பார்சலை
யும் என்னையும் மாறி மாறிப் பார்த்து
யிழித்தான். நான் மேலும் சொன்னேன்:

"நான் முதலில் உங்களைப் பற்றித்
தப்பிதமாய் எண்ணிப்பதற்கு மன்னிக்க
வேண்டும். இதோ, இந்த ஐந்து ரூபாயை
யும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள்
அனுப்பும் பொழுது அந்த விலாசத்துக்கு
அனுப்பி வைக்கலாம்" என்று சொல்லி,
நான் விட்டை விட்டுப் புறப்படும்பொழுது
என் மனவியிடம். சண்டைபோட்டு
வாங்கி வந்த ஐந்து ரூபாய் நோட்டையும்,
என் விலாச மிருந்த கவர் ஒன்றையும்
அவனிடம் கொடுத்தேன்.

"அதைப்பற்றி என்ன ஸார்! நீங்கள்
என்ன செய்வீர்கள்? சந்தர்ப்பம் அப்படி
இருந்தது. தங்கள் கைக் கடனுக்கு மிக
வும் நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன்.
வாட்டுமா?" என்று விடை பெற்றுச்
கொண்டு வேகமாய்ச் சென்றான் பழனி
வேலு.

அவனுக் கெழுந்த அபசாசத்துக்குச்
சமாதானமாய் அவனுக்குக் கைக்கடனு
வது கொடுக்க முடிந்ததைக் குறித்துப்
பரம திருப்பி யடைந்தவனாய் நானும்
வீடு திரும்பினேன். பார்சலில் நான்
உட்காந்திருந்த இடத்தில் முதலில்
இருந்து பரம கிழவர் வந்து எதையோ
பரபரப்புடன் தேடிக் கொண்டிருப்ப
தைக் கண்டேன். அவர் பெஞ்சைத்
தடவினார். பெஞ்சின் அடிப்புறத்திலும்
பக்கங்களிலும் துளாயித் துளாயிப்
பார்த்தார்.

"என்ன தேடுகிறீர்கள்?" என்றேன்
நான்.

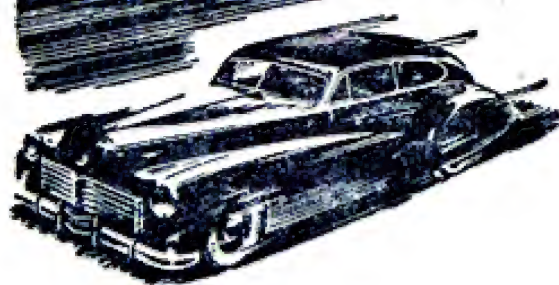
"ஒரு பேபர் பார்சல்; இரண்டு விலக்க
துணிகள் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன.
அதை இங்கே ஞாபக மறதியாகத் தவற
விட்டுவிட்டேன்!" என்று கிழவர்!

○ ★ ○

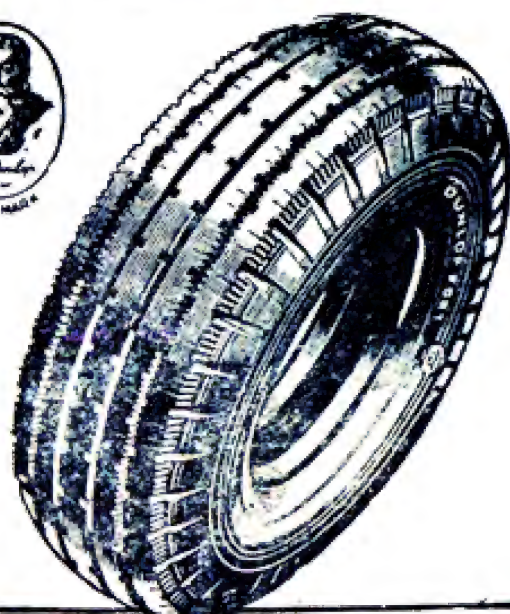
யாருக்கு வெற்றி?

இங்கிலாத்தில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு அமெரிக்க [மாணவன்
அமெரிக்காவிலிருந்த தன் நண்பனுக்கு எழுதிய கடிதம்:—

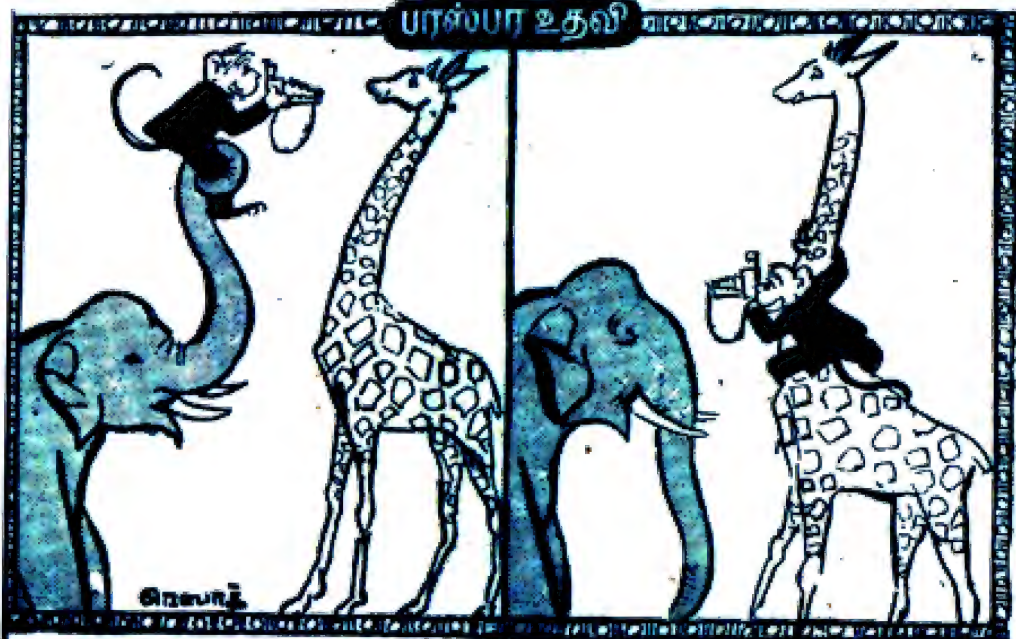
"அநுமை நண்பனுக்கு, என்னக்கொண்டிருக்கிறாய்? உயிர்த்தில் நம்
தாய் நாடுதான் ஐயிர்த்தும் என்று தோன்றுகிறது." [என்னெல்லாம் விட்டால்
அப்பாவும் அம்மாவும் சண்டை போட்டுக் கொண்டால் எப்போதும்
அம்மாதான் ஐயிர்த்திருள் அல்லவா? ஆகவே, தந்தையர் நாட்டிய
ஜெர்மனியை நம் தாய்நாடுதான் ஐயிர்த்தும் என்று எண்ணுகிறேன்."

டன்லப் டயருடன் நம்பிக்கையுடன் ஓட்டுங்கள்

DK-277-TM

நிஜந்தான?

பாப்பா

“ஸார்!” என்ற குரல் வாசலிலிருந்து வந்தது. தகையைக் கட்டை விரலால் கீறிய மண்ணம் ஏதோ யோசித்துக் கொண்டிருந்த ராட்சாசிப் டேசியர் சீயிர்த்த பார்த்தார்.

“தாயில்லாக் குழந்தைகளுக்குச் சாதம் போடுகிறேன். தங்களைப் போன்ற பெரிய மனிதர்கள் ஏதாவது கிருவை செய்ய வேண்டும்” என்றுர் வந்தவர்.

ராட்சாசிப் டேசியர் அவரை வெறித்துப் பார்த்தார். அம்மனிதனைத் தாம் கம்ப வில்லை என்பதை அவர் முகம் எடுத்துக் காட்டிற்று.

வந்தவர் அதை வட்சியம் செய்யவில்லை. “எம்பாவிட்டால் நீக்கவே வேரில் வந்து பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், ஸார்!” என்று தம் விவாசத்தைக் கொடுத்தார்.

இவ்வளவு தூரம் சொன்ன பிறகும் தாம் கம்பாயிருப்பது என்னு யிராதென்று ஐந்து ரூபாயை அவரிடம் கொடுத்து அனுப்பி விட்டு, மீண்டும் தகையைக் கீறவதில் முனைந்தார் ராட்சாசிப்.

அன்றிரவு ராட்சாசிப்புக்குத் தக்கமே பிடிக்கவில்லை. “எப்பொழுது பொழுது விடியும்?” என்று எதிர் பார்த்தவாறே படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தார். அவர் எதிர்பார்த்தபடி பொழுதும் விடியாமற் போகவில்லை; விடிந்தது; எழுந்தார். அவசரம் அவசரமாகக் குளித்தவிட்டு, எட்டரை மணிக்கே சாப்பிட்டுவிட்டு, அந்தத் தாயில்லாக் குழந்தைகள் இருந்த வந்த வீட்டை அடைந்தார். காரிலிருந்து இறங்கி உள்ளே துழைத்ததும் வாசலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மெட்டைக் குழந்தைகள், “அப்பா! அப்பா!” என்று கத்திக் கொண்டே உள்ளே ஓடின.

குழந்தைகள் உப்பிட்டதும் ராட்சாசிப் அவர்களிடம் ஐந்து ரூபாய் வாங்கிச் சென்றவர், கையில் காண்டியுடன் வெளியே வந்தார். “இவர்கள்தான் தாயில்லாக் குழந்தைகளா?” என்று கேட்டார் ராட்சாசிப்.

“ஆமாம்; என்னுடைய மனைவி இறந்த ஒரு வருஷமாகிவிட்டது. இப்போது என் தான் இந்தத் தாயில்லாக் குழந்தைகளுக்குச் சமைத்துப் போடுகிறேன்!” என்றுர் அவர்!

நாகவன் -

அன்பின் துன்பம்

★ லீன்தன் ★

விய வரையும் பிறகு வட
தல்லவா? — எனது நண்பர்
நாராயணனுக்குக் கல்யாணமா
இத்துடன் ஏழு வருஷங்களா
விட்டன. இன்னும் அவனுடைய
விட்டில் அவனையும் வக்ஷி
யும் தவிர வேறு யாரும் கிடை
யாது! வேலைக்குப் போகு
நேரத்தைத் தவிர மற்ற நேர
களில் அவன், "லாபி!" என்
வேண்டியது: அவன் "ஏன்!
எனவேண்டியது! — மாதாந்தி
பட்டி, மைத்துனன் வருகை
சர்க்கரைப் பஞ்சம், அரிசி நெரு
கடி, அடுத்த வீட்டுக்காரியின்
புதுப் புடவை இவற்றைப் பற்றி
ஏதாவது பேச வேண்டியது
அவ்வளவுதான்! — "அப்பா
ப்பா!", "அம்மம்மம்மா!
என்று தெத்தித் தெத்திப் பேசு
வதற்கும், "என் கண்ணை
கூயோ!" என்று கொஞ்சுவதற்
கும், இடை யிடையே, 'ங்கா
ங்கா' என்ற இன்ப நாதம்
எழும்புவதற்கும், 'சீ, சீ, சீ'
என்று இன்ப ஒலி கிளம்பு
தற்கும் என்ன வேண்டுமோ
அதுதான் அவர்களுக்கு இல்லை.

அருணையத்தில் அடுத்த
வீட்டுக் குழந்தை 'வீல், வீல்'
என்று கத்தும். அப்பா அந்த
நேரத்தில்தான் ஏதோ விழுந்து
விழுந்து எழுதிக் கொண்டிருப்
பார். அப்பண்ணைட ஏதோ
காரியமாக இருக்கும் அம்மா
"எழுதிக் கிழித்தது போதும்,
அந்தக் குழந்தையைக் கொஞ்சம்
எடுத்து வைச்சுக்கொங்கோ!"
என்பாள். "சீ மட்டும் என்னடி
இப்போ பிரமாதமாக் கிழிச்சுக்
கொண்டிருக்கே?" என்பார் அப்பா.
இருவரிடையேயும் வார்த்தை
கொண்டு கொண்டே போகும்.
அவர்களுக்கு இருக்கும் வட்
சணத்தைப் பற்றி ஒருவரை
யொருவர் வர்ணிக்க ஆரம்பித்து
விடுவார்கள். கடைசியில், அம்மா
வும் குழந்தையோடு சேர்ந்து
அழுது திர்க்கும் கட்டம் வரும்
வகையில், நாராயணனும் வக்ஷி
யும் அந்தக் குழந்தை அழுவதை
ஆனந்தமாக அனுபவித்திக்
கொண்டிருப்பார்கள்!

"இந்தக் கிராமப்போன் கம்
பெணிக்காரர்கள் எதை யெல்
லாமோ 'ரிகார்ட்' செய்கிறார்

பேன, ஒரு குழந்தையை என்னுக் கத்த
மிட்டு 'சிகார்ட்' செய்யக் கூடாதோ!"
ரன்பான் லக்ஷ்மி.

"அவர்களென்ன, இந்த ரோடியோக்
நார்க்கையும் தான் பாறேன்! தினசரி
எத்தனையோ பேரை மாறி மாறி அழ
வைக்கிறார்கள்!—ஒரு குழந்தை ஆனந்த
மாக அழுவுவதற்கு அரை மணி நேரம்
சான்ஸ் கொடுக்கக் கூடாதோ!" என்
பான் நாராயணன்.

என்றைக்காவது ஒருநாள் என் அரு
மைப் பெண்ணைப் பற்றி நான் பேச்சோடு
பேச்சாக, "சுதா, சுவரைத் துணையாகக்
கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்
பித்தான், என் அறைமில் வைத்தது
வைத்தபடி ஒன்றுமே இருப்பதில்லை!"
ரன்பேன்.

உடனே, நாராயணன் தன் மேஜைமீது
ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும்
புத்தகங்களைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு
விடுவான்! லக்ஷ்மி சமையலறையில் எல்
லாம் வைத்தது வைத்தபடியே இருப்ப
தைப் பார்த்து விட்டுச் சோகமே உரு
வாய்ச் சுவரோடு சுவராகச் சாய்ந்து
விடுவான்!

அவர்கள் போகாத கோவில்களில்லை;
ஆடாத திர்த்தங்க ளில்லை; தரிசிக்காத
தெய்வங்க ளில்லை; வலம் வராத மரங்க
ளில்லை; அலுவல்களாக விரதமில்லை!

இருந்தும் என்ன?—பயன்?—000...

2

9/1பாடி!—ஒரு வழியாக அந்த
இளம் தம்பதிகளுடைய எண்ணம்
சட்டிவந்ததற்கு எட்டாவது வருஷமும்
பிறக்க வேண்டுமென்று இருந்தது
போலும்!—"வெள்ளீர் போட்டு
விட்டேன்!", "காப்பி தயார்!", "இலை
போட்டாச்சு!" என்றெல்லாம் இத்
தனை வாரும் லக்ஷ்மியே முன் வந்து
நாராயணனை அழைத்தது போக, இப்
போழுது நாராயணனே முன் வந்து
"வெள்ளீர் போட்டாச்சா?", "காப்பி
தயாராகி விட்டதா?", "இலை போட்
டாய் விட்டதா?" என்றெல்லாம்
விசாரிக்க நேர்ந்து விட்டது!

முன்னெல்லாம், "லக்ஷ்மி!" என்று
ஒரு முறை கூப்பிட்டாலை போதும்:
"என்!" என்று எங்கே யிருந்தாலும்
கிட்டாய்ப் பறந்து ஓடி வருவான். இன்று
அப்படி யில்லை. "லக்ஷ்மி, லக்ஷ்மி!"
என்று லக்ஷ்மியை லக்ஷ்மி தடவை அடித்
துக் கெண்டாலும், "உம்,—உம்!"
என்ற முனக்கைத் தவிர, அவன் அவளை
நேரில் காண முடியாது!

"இதென்னடா, இது!" என்று அதுத்
துக் கொண்டே நாராயணன் எழுந்து
உள்ளே போவான்.

அவன் என் சான் உடம்பையும் ஒரு
சான் உடம்பாக ஒடுக்கிக் கொண்டு
எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் படுத்துக்
கிடப்பான்.

"என்ன, லக்ஷ்மி!" என்று விசாரிப்
பான் நாராயணன்.

"ஒன்று மில்லை!" என்பான் லக்ஷ்மி,
'மது மறைத்துண்டவன் மகிழ்ச்சி' போல!

"என்னதான் சொல்வேன்!" என்று
அவனைத் தூக்கி உட்கார வைப்பான்
நாராயணன்.

"கொஞ்சம் மயக்கமா யிருக்கிறது;
அவ்வளவுதான்! சிறிது நேரம் படுத்து
எழுந்தால் சரியாய்ப் போகும்!" என்று
சொல்லிவிட்டு, 'சட்'டென்று படுத்துக்
கொள்வான் லக்ஷ்மி.

"சமையல் செய்தல் சமையலறைக்கு
கீழ்ப்புறம் உள்ளேயே தான்!"

என்று பாடிக்கொண்டே சமையலறைக்
குள் துழைவான் நாராயணன். அவனே
வெள்ளீர் போட்டுக் குளித்து விடுவான்;
அவனே சமைத்தும் சாப்பிட்டு விடுவான்.
கடைசியில் லக்ஷ்மியையும் அழைப்பான்,
சாப்பிடுவதற்கு!

"பழக்குப் பழி வாங்க இதுதான்
சரியான சந்தர்ப்பம்; நாம் சமைத்துக்
கொஞ்சம் நன்றியில்லாமலிருந்தால் அவர்
என்னவெல்லாம் சொல்வாரோ, அதை
யெல்லாம் அப்படியே இப்போது திருப்
பிச் சொல்லிவிட வேண்டும்!" என்று
எண்ணிக்கொண்டே எழுந்திருப்பான்
லக்ஷ்மி. ஆனால், ஒரு வாய் சாதத்தைத்
தான் எடுத்து வைப்பான். அதற்குள்
குமட்டிக்கொண்டு வந்து விடும். எழுந்து
வாசலுக்கு ஓடி விடுவான்.

"என்ன, லக்ஷ்மி!" என்றுடைய
சமையல் அத்தனை கமமா யிருக்கிற
தாக்கும்!" என்று அசட்டுப் பெருமை
யுடன் சிரிப்பான் நாராயணன். லக்ஷ்மியும்
அவனுடைய சிரிப்பில் கலந்து
கொள்வான்.

நாராயணன் காலால் இட்ட வேலை
கைத் தலையால் செய்து வந்த லக்ஷ்மி
விடம் இப்போழுது எத்தனை மாறுதல்!
ஒரு நாள் வேலைக்குப் போகக் கிளம்பிய
நாராயணன் திடீரென்று வாசலில் நின்ற
படியே, "லக்ஷ்மி! அங்கே என் மேஜை
மில் பேருணை மறந்து வைத்துவிட்டேன்.
அதைக் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு
வாயென்!" என்றான்.

அதற்கு லக்ஷ்மி அளித்த பதில் அவ
னைத் தூக்கிவாரிப் போடுவதாயிருந்தது.
"எனக்கு உடம்பை என்னவோ செய்

கிறது; நீங்களே வந்து எடுத்துக் கொண்டு போங்கள்!" என்றுள் அவள்.

இம்மாதிரி விஷயங்களுக்காக நாராயணன் இப்பொழுது தெல்லாம் அவனைக் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஏனெனில், அவனுக்கும் விஷயம் தெரியாமற் போகவில்லை. இல்லையென்றால் இத்தனை நாளும் அவன் விரும்பிக் கேட்டதையே வாங்கிக் கொடுக்காத நாராயணன், இப்பொழுது அவன் கேட்காததை யெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பானா?

"அன்றைக்கு ஒரு நாள் வாங்கி வந்தீர்களே ரொம்ப ஜாக்கிரி, அது ரொம்ப ரொம்ப கண்ணியிருந்தது!" என்று லக்ஷ்மி இப்பொழுது ஒரு வார்த்தை சொன்னால் போதும்; அன்று மாலையே அதேமாதிரி ஜாக்கிரியில் ஒரு டஜன் வந்து சேர்ந்து விடும்!

"நேற்றுக் காலை யில் நாராயணன் இங்கே வந்திருந்தான். ரேடியோ வளையலாம், ஒன்றுக்கு இரண்டு சவரன் ஆகிறதாம்: கைக்கு ஒன்று செய்து போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். பாதகமில்லை, பார்ப்பதற்கு கண்ணியத்தான் இருந்தது!" என்று சொல்ல லக்ஷ்மி வாசுதேவருக்கே வேண்டியது தான்: நாராயணன், "அதற்கென்ன, இன்னும் நாலு காளைக் கெல்லாம் நாளும் அதேமாதிரி இரண்டு செய்து விட்டால் போச்சு!" என்பான்.

"எதிர்விட்டுக்காரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான், ஏரோபிளேன் பாட்சர் போட்ட புடவை! எப்படியிருக்கிறது, தெரியுமா? விலை என்பது ரூபாய்தானாம்!" என்பான் லக்ஷ்மி.

அவ்வளவுதான்: அந்த மாதக் கடைசியில் சம்பளம் வாங்கியதும், நாராயணனின் முதல் வேலை மேற் கொள்ள முடவையை வாங்குவதாய்தான் விருக்கும்!

3

நாராயணன் இப்படி யெல்லாம் லக்ஷ்மியைக் கண்ணியக் கருத்துமாகக் கவனித்து வந்தும், அவளுடைய வேதனை மட்டும் குறையவில்லை. ஒன்று போனால் ஒன்று வந்து கொண்டே இருந்தது: அதற்கென்றுபோகச் செல்வது 'பிஸ்டம்' திருவதும் ஏறுவதுமாக இருந்தது.

ஒரு நாள் நாராயணன் ஏதோ எண்ணித் துணிந்தவனும், "லக்ஷ்மி, லக்ஷ்மி! இது எத்தனைவராவது மாதம்?" என்று கிரித்துக் கொண்டே கேட்டு விட்டான்.

அவளும் பதிலுக்கு வானிச் சிரித்துக் கொண்டே, "ஆளுவது!" என்று சொன்னவுடன் உன்னை ஓடி விட்டான்!

அவளைப் பின் தொடர்ந்து சென்ற நாராயணன், "அப்படியானால் அடுத்த

மாதம் வந்து உன்னை அழைத்துக்கொண்டு போகும்படி உன் அம்மாவுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறேன்!" என்றுள்.

தலையைக் குனிந்த வண்ணம் தன் செலைமோக்கின் ஒரு மூலையை முறுக்கிட்டுக் கொண்டே, "அதற்குள் என்னை அங்கே அனுப்பி வைத்துவிட்டு, நீங்கச் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வீர்களாம்?" என்று கேட்டான் லக்ஷ்மி.

"நான் எக்கெடாவது கெட்டுப் போகிறேன்! என்றுடைய கசத்திற்காக உன் துடைய வேதனையை நீ வேண்டுமானால் சகித்துக் கொண்டிருக்கலாம்; என்னுடைய ஒரு சிறிதும் இனிமேல் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது!"

"ஊஹும்: நீங்கள் சகித்துக் கொள்கிறீர்கள் வேண்டும்!"

"முடியாது, முடியாது! எல்லா நாளே சமைத்துச் சாப்பிட்டுக் கொள்வோன்; நீ போய் உடம்பைப் பார்த்துக் கொண்டு, வா!"

"ஆமாம்: உங்கள் சமையலும் நீ கலும்....!"

"இல்லா விட்டால் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்!"

"ஐயோ! உங்களுக்கு ஹோட்டல் சாப்பாடும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம்.....!"

"அதெல்லாம் முடியாது! அடுத்த மாதம் நீ உன் அம்மாவுடன் போய்த் தான் ஆக வேண்டும்!" என்று உச்சஸ் தாயியில் இரைந்தான் நாராயணன்.

காதைப் பொத்திக் கொண்ட லக்ஷ்மி, வாயையும் பொத்திக் கொண்டாள். ஆனால், ஏதோ அவளுடைய உள்ளம் மட்டும் தன் துடைய விஷமத்தனத்தை ஆரம்பித்து விட்டது.

"இவர் என் கம்மை இப்படி ஒரு யடியாய்த் தட்டிக் கழிக்கப் பார்க்கிறார்! நிஜமாகவே கம்மீது இருக்கும் அன்பினாலா, அல்லது வெறு எவனையாவது...!"

ஒரு கணம் இந்த விபரீத எண்ணத்துக்கு இலக்கான அவன் இதயம், அடுத்த கணம் அற்பத் தனத்தில் இறங்கிற்று!

"ஒருவேளை பிரசவச் செலவுக்காகப் படித்து இப்படி ஏற்பாடு பண்ணுகிறாரோ!"

இந்த மாறுதல் அவன் எண்ணத்தில் மட்டுமல்ல: காதைகளில் அவளுடைய மையிலும் உடைபட்டும் பாம்பின் விழுமே கலந்து விட்டது!

நாராயணன் இதை யெல்லாம் பொருட் படுத்தவில்லை. அவன் பாட்டுக்கு அத்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிப் போட்டு

[illegible]

இப்படி யெல்லாம் எண்ணி ஏங்கிய நாராயணன், சிற்று நேரத்திற்குப் பிறகு, "ஹம் எங்கே இருக்கிறோம்?" என்று தன்னைக் கவனித்துக் கொண்டான். அப்போது அவன் சென்னை யை நோக்கிப் போகும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான் என்று தெரிந்தது!

"இதென்ன இது! இவ்வளவு தூரம் வந்து வசூலியைப் பார்க்காமலா போகிறோம்?—ரோம்ப வல்லதாப் போயிற்று! அவனே வந்து நம்மை என்று பார்க்கிறானோ, அன்று பார்க்கட்டும்; பேசட்டும்!—அதுவரை நாம் அவனைப் பார்க்கவும் வேண்டாம்; பேசவும் வேண்டாம்!"

இந்தச் சம்பவம் நடந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் நான் அவர்கள் விட்டுக்குப் போயிருந்தேன். அப்போது நாராயணனும் வசூலியும் ஒருவருக்கு கொருவர் முதுகைக் காட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தனர். அவர்களுடைய அருமைக் குழந்தையான மணி, தன் சின்னஞ் சிறு கைகள் இரண்டையும் பின்னால் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு ஏகக் கவலையோடு உலாவிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கமல வாய் அடிக்கடி, "அம்மாவும் அப்பாவும் ஏன் பேசமாட்

டேன்கிறா!" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்தப் 'பேசும் பொற் சித்திர'த்தைக் கவனித்த வண்ணம் நான் கதவிற்குப் பின்னால் கின்றேன்.

திடீரென்று மணி தன் அம்மாவை நெருங்கி, "அம்மா, அம்மா! நீ ஏன் அப்பா அப்பாவுடன் பேச மாட்டேன்கிறே?" என்று கேட்டான்.

"நானு பேசமாட்டேன்கிறேன்? அவதானேடா என்றுடன் பேச மாட்டேன்கிறார்!" என்றுள் வசூலி.

"அப்பா, அப்பா! நீ ஏன் அப்பா அம்மாவுடன் பேசமாட்டேன்கிறே?"

"நானு பேசமாட்டேன்கிறேன்? அவதானேடா என்றுடன் பேச மாட்டேன்கிறார்!" என்றுள் நாராயணன்.

அவ்வளவுதான்; "இதோ, நான் பேசுகிறேன்!" என்று நாராயணனை நோக்கி, திரும்பினுள் வசூலி.

"இதோ, நானும்தான் பேசுகிறேன்!" என்று வசூலியை நோக்கித் திரும்பினுள் நாராயணன்.

இந்த நிலையில் இவ்வரும் ஏககாலத்தி 'கொல்' வென்று சிரித்து விட்டனர்.

நானும் மணியும் மட்டும் கம்மா யிரு போமா? — நான்களும் அவர்களுடைய சிரிப்பில் கலந்து கொண்டோம்!

வா ன ச ஞ் சா ர ம்

இசைத்தேவி

23௩ சென்னையில் ஏமனி சங்கர சாஸ்திரி வீதியில் வாசிக்கக் கயாணி சாகம், தானம் பல்லவி கச்சேரி கவனிக்கத்தக்கதாக யிருந்தது. மிகுதுவான மீட்டுடன் சாகத்தை விஸ்தரமாயும், அழுத்தமாயும், நிதானமாயும் வாசித்தார். கமகத்தொகுத்து நுதலியிட்டு, தானத்திலும் பல்லவி ஸ்வரத்திலும் பரதாத வேளாற்பாடுகளைக் காட்டினார்.

24௩. ௨3சேரிகளின் ரென்னியில் ஸ்ரீ. பி. சாதா, ஆர். ஸுவலக்ஷ்மி இவ்வரும் சேர்த்து பாடியது மிகச் சிறப்பாயிருந்தது. நாராயணி, ஸ்வத்தந்த் சாகவகன் தற் சொகுப்புகளா யிருந்தனர்.

அன்றிரவு அநே நிலையத்தில், ஸ்ரீ. எஸ். சாஜாதுக்குப் பதினாசு கையக்கம் ஸாஸ்வதி, கணியமும் மதுரமும் கொண்ட குரலின், ஸ்ரீமேத்திர மத்யமம், வராஸ்பதி சாகக்கல் வேறு தேர்த்தியாய் வரையினார்.

25௩. திருச்சியிலிருந்து கேட்ட மணியப்ப சாஸ்திரியின் கச்சேரி உயர்ந்த சாகராயிருந்தது. தந்திர சாரம், நகை உதவுபடி, நீக்கல் போழிவு இவை கொண்டு ஆரபி. சரவேரி சாகக்களைத் திறம்படக் கையாண்டார். 'தீமைண்ட' 'ஜனனி' உருப்பாடிகளில் திரவல் ஸ்வரங்கள் ஜோரா யிருந்தன.

அன்று அநே நிலையத்தில் திருப்பத்துச் சென்மையானி காளும் கவனத்தை யிருந்தது. சாமா, ஆரோகி சாகக்கள் சரம்.

27௩ சென்னையில் டி. ஆர் மகாலிங்கத்தின் மூன்று தோ வேணுகாவக் கச்சேரி சென்

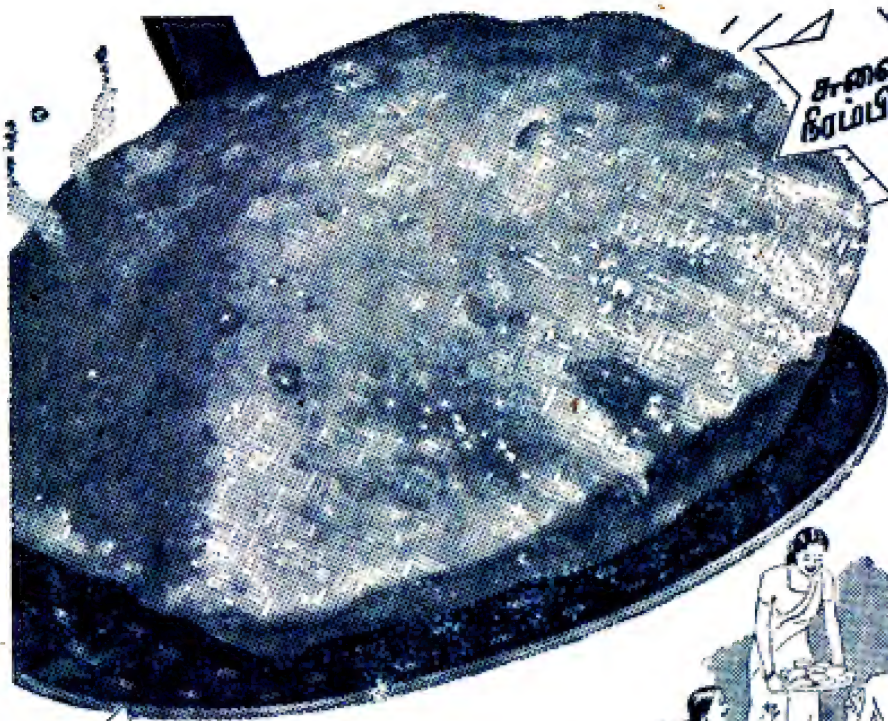
வா முத்தர நிலச்சேரிகளில் ஒருகுரு ஹரிகாம்பாதியும், பல்லவி சாகமா சங்கராபாணமும், மிக நிதானமாயும் வளராய் மிருத்தனர். பரதாயவைகளாகக் கருதப்படும் 'மோஷமு கமகா' 'சத்தரா தீதா' கிருதிகளும் அவைகளில் ஸ்வரப்பரந்தாராயு தேர்த்தியா யிருந்தன.

அன்று அநே நிலையத்தில் பாடிய என். தாஜாஜாதுக்குச் சற்றுப் பரத்த சாரம் போணுகாஹரிகார சாகமும் 'நீவ ஏடுபராச' கிருதியும் சனிக்கக் கடியவைவாக இருந்தன.

28௩ சென்னையில் தேர்பகலிக் கேட்ட விஞ்ஞானி வரதராஜயங்கலரின் ஒரு மணி நேர கச்சேரி எதிர்பார்த்தபடி ஏடுபரா யிருத்ததைய சாரத்தின் நகை உதவுபடியும் மீக்கா போழிவுகொண்டு சங்கராபாணம், ஸ்வர சாகக்கள் விபரிகையாய் பாடினார்.

29௩. கிருச்சியில் திருப்பார்பாடி கவாமிதா பின்னியில் வேணுகாவம் சிறப்பா யிருந்தது. தந்திர, விஜயதாசர் ஹரிகாம்பா. மோதன சாகக்களும், அவைகளில் உருபுகளும் சம்பிரதாய முறையாயும் கச்சமாய் இருந்தன.

அன்று சென்னையில் கேட்ட வேலூர் காமையா ஸ்ரீ, டி. வெங்கடேசன் இவர்கள் காமக்கள் தன்மு யிருத்தனர். முதல்வரி முகாரி, சகரவாகம், மதுரத்தவனி சாகக்கள முதத்தமாய் யிருத்தன. இரண்டாமவா, திரிபா, ஆரபி, ஸ்ரீதேவ சாகக்கள 'வைகைக்கல்' கிருதியும் தரமாயிருந்தன.

சுவை
நீரம்பியது

சுலபமாய்
ஜீரணமா
கிறது

சுத்தமானது

விடமின்
அடங்கியது

டால்டாவில் வறுத்த பூரிகள், வாயில் கரையுகின்றன—மேலும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றன!

டால்டா உங்கள் தின்பண்டங்களை ருசியுள்ளதாகச் செய்யும் வஸ்துமட்டுமன்று—அதுவே ஊக்கமளிக்கும் உணவு! எனில் ஜீரணமாகக் கூடினதும், விடமின் நிரம்பியதுமான இச் சமையல்செய்ய உதவும் சாதனத்தின் அறிந்த சத்தையளிக்கும் திறமையைக் கொண்டு உங்கள் தினந்தோறமுள்ள சாப்பாட்டைச் செப்பித்திக் கொள்ளுங்கள். டால்டா ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் ஒரு நன்கொடை—அது அவர் தயாரிக்கும் சாதாரண தின்பண்டங்களுக்கு விசேஷச் சுவையை யளிப்பதோடு அவர் குடும்பத்திற்கு அதிகப்படியான ஊக்கத்தையும் கொடுக்கிறது.

*உலர்வெதில் மட்டும் எழுதப்பட்டுள்ள டால்டா சமையல் புத்தகத்தின் உதவியுடன் உங்கள் சாப்பாட்டுத் திட்டத்தை அமைப்புகள். சத்தைத் தரும் திறமைக்கென தயாரித்த உணவுள்ள 150-க்கு மேற்பட்ட இடியத் திட்டம் உங்களுக்கு உதவும் செயலும் ஐதரன் இவ்வுட்கத்தில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புத்தகத்திற்கு Dept. A481 P.O. Box No. 353, Bombay, என்ற விவரத்திற்கு காங்கு அனுப்புவது அறிவுபூக்கம்.

படித்துப் பார்!

போட்டி ஒழிக

[ஆசிரியர்: ராஜாஜி; பிரச்சாரம்: தமிழ்ப் பண்டிதர், தியாகராய நகர், சென்னை; விஷயம்: அனா 12.]

வேதாத்தத்தம் பற்றி தமிழில் பனகுக்கு அரைகுறை ஞானம் தான். இதனும் சர்ப்பமும் தொத்தாவு பற்றி ராஜாஜி முடிவுகளில் அழகாகச் சொல்கிறார்: "சரியாக ஆராய்ந்து தெரிந்துகொள்ளவும் மாட்டுடோம். தெரியவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டுடோம்."

இருத்தாலும் "நாம் அடிக்கடி வேதாத்ததம் தரும் சான்றிராமும் உடைத்துக்கு உதவாது; எட்டுக்குத்தான் சரி" என்று சொல்லி வருகிறோம். இதே பட்ட வாழ்க்கை முறையில் அடிப்பட்டுக் கொண்டு தருமத்தையே குறை கூறுகிறோம்.

தமிழுடைய வாழ்க்கையில் என்ன வேறு?

"சமூகத்திற்கு வேண்டிய காரியங்கள் தனி மனிதர்களுடைய வரப்பதிற்கென்று விவர பராமரையும் தொழில்சான்றையும் வகுக்கப் பட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கையானது ஒரு பெரும்போட்டிப் பூசணை நடத்துவதே தவிர."

இந்த வாழ்க்கை முறை ஒழிய வேண்டும். புது வாழ்க்கை முறையில் எல்லோரும் சமம், யாவரும் உள்ள வேண்டும், யாவரும் உட்க்க வேண்டும் என்ற தரிசு தியாய உணர்ச்சி எல்லாருடைய உணர்வற்றும் நிலை வேண்டும்.

ஆகவே, "உயதம் முயற்சிகளுக்குத்தான் வேதாத்தம் பதை. சமுதாய நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டிய முயற்சிகளுக்கு வேதாத்தம் தான் சான்றமாரும்" என்று ராஜாஜி.

உடைமையாக, "வேதாத்ததம், சமுதாயப் போது அடைமையையும், பெளதிக ஆராய்ச்சி

உண்மையும் தந்தாக உடை வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய மூன்று பெரும் விஷயங்கள். இந்த புது பிரச்சாரத் தரயத்தைப் பாரத மக்கள் த வாழ்க்கையில் ஒப்புக்கொண்டு புது வகையடைந்தாக ஆயிராவிலே இந்தியா சந்தே மிக்கமாம் முதல் பிரச்சாரம் அடைமையும்; உடைமையும் வறிகாட்டும்" என்று முடிவு எட்டுகிறது.

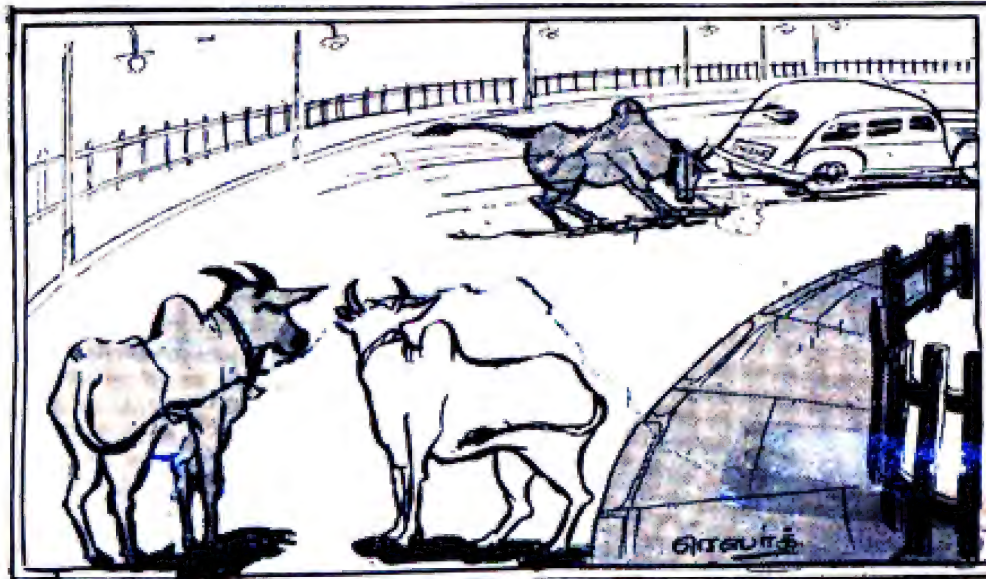
வேதாத்தம், பெளதிக சான்றிரம், போத உடைமைக் கொண்கை ஆகிய மூன்றையும் ஒப்பிட்டுச் சமரசப்படுத்தி, சிக்கலான விஷயத்தை மிகவும் தெளிவாக்கி, ராஜாஜி எழுதியுள்ள இந்தச் சின்னஞ் சிறு நூல், புத்த உடைத்தில் போட்டியே மிக்காத ஒப்பந்த புத்தகமாக விளங்குகிறது.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய புஜங்கம்

[தமிழகார: சான்றிர சதனம் தேதியு ஸுப்ரஹ்மண்ய சான்றிரயார்; பிரச்சாரம்: சி. பிரதீசன், திருவள்ளிக்கோணி, சென்னை; விஷயம்: கு. 1-8-0.]

திருச்செத்து முருகப் பெருமானிடம் எட்டு பட்ட பக்தர்கள் சத்தியமோ பேர். அவர்களில் உடை சான்றிரயர்களையும் உரைகண்ட மகா ஞானி ஆதி சங்கரரும் வட மொழியில் ஸுப்பந்திராண்டு பாடல்கள் பாடி ஒரு புஜங்கம் செய்திருக்கிறார் என்று அறியும்போது திருச்செத்து முருகப் பெருமான் எவ்வளவு அறிவிட்டார் என்று சொல்லுகிறது.

சான்றிர சதன தேதியு ஸுப்ரஹ்மண்ய சான்றிரயர் டி. ஆதி சங்கரர் புஜங்கத்திற்குத் தமிழகாரயும் விசேஷ உதவையும் எழுதியிருக்கிறார் என்று அறியும்போது திருச்செத்து முருகப் பெருமான் இரட்டிப்பு அறிவிட்டார் என்று சொன்ன வேண்டியிருக்கிறது.

பட்டனாத்த மாடு (சிந்திதெனிடம்):— பரித்தியர், அண்ணே! அத்தப் பட்டிக் காட்டு மாடு பிடுத்துறே பட்டை!

SUNSHINE

ஸன் ஷைன்

கிளாக்ஸா

குழந்தைகளை புஷ்டியாக வளர்க்கிறது

இந்தியாவில் கன்ட்ரிப்ரூட்டர்கள்:

சீ. ஜே. பாஸ்டர் அன்ட் கோ., லீட்.

பம்பாய் - கங்கத்தா - மதராஸ் - ஹகர்

குழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 அணுவுக்கு ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் பெயரையும் விவரத்தையும் எச். ஜே. பாஸ்டர் & கோ. லீட்., த. பெ. 202, பம்பாய் என்ற விவரத்திற்கு அனுப்புவீர்கள்.

கிடுகெடுக்காமல் தந்திரம்
சாத்திரத்தையும் தவறாமல்
ஒர் ஒன்றுமனை மனத்து!

ஸிரோலின்
'ரோச்'

ஓர் புராதன முறை

சகாக்கோளாறுகளுக்கும் காயங்களுக்கும்

ஒருதடவை உபயோகப்படுத்தியதும் வலியையும் அரிப்பையும் போக்கடித்து, சிகைய வற்றச்செய்து வியாதியை உடனே சொஸ்த்தப்படுத்த ஆரம்பிக்கும் சிறந்த சக்தி வாய்ந்தது ஹாம்ப்டார்ட் ஆயின்ட்மென்ட்.

பல நூற்றாண்டுகளாக நமது பிரபல ஹக்மீகளுக்குத் தெரிந்த சில அபூர்வ மூலிகைகளிலிருந்து ஹாம்ப்டார்ட் ஆயின்ட்மென்ட் தயாரிக்கப்படுகிறது. எப்பொழுதும் ஒரு உபரியைக் கையேடு வைத்திருங்கள்.

வெட்டுக்காயம், ரணம், தீப்புண், பருதமச்சகம், சொதிசுங்குமுதலிய சுகும ரோகங்களுக்கு

ஹாம்ப்டார்ட் ஆயின்ட்மென்ட்

ஹாம்ப்டார்ட் தவாகாவு லெபொரேட்டீஸ் டில்லி.

(ஹி-Safi-என்ற சிறந்த எந்த உத்தி மருத்து நபரிப்பவர்க்கு) HD.6.

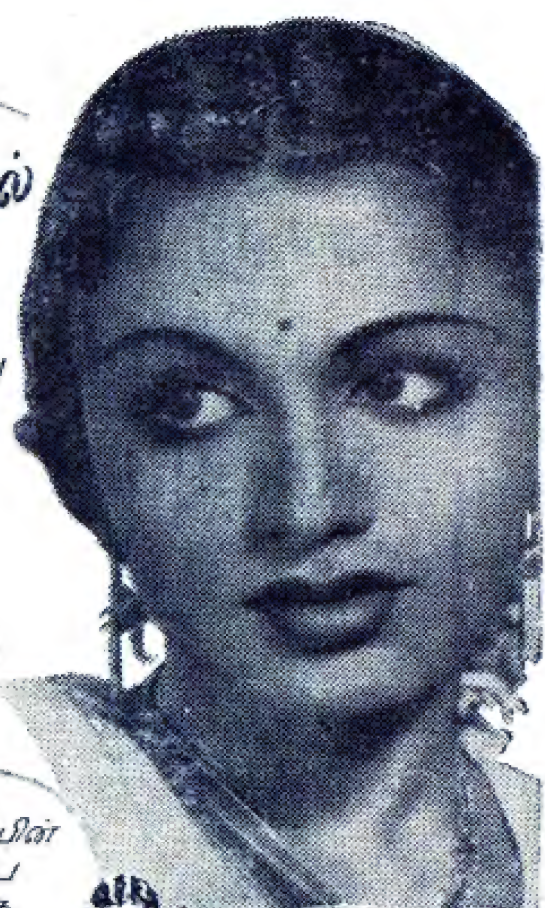
எல்லா பிரபல கெமிஸ்டிகளிடமாவது அல்லது கீழ்க்கண்ட சப் ஏஜண்டுகளிடமாவது கிடைக்கும்.

சப் ஏஜண்டுகள் :

1. மெஸர்ஸ். ஈஸ்டர்ன் ஏஜன்ஸீஸ், ஷோரனூர் சேலம், மதுரை, சென்னை, திருச்செவ்வேரி, செங்கைட்டுக்கு :
2. மெஸர்ஸ். கோல்டன் கம்பெனி, 38, குப்பே தெரு, பாண்டிச்சேரி
3. மெஸர்ஸ். கமர்ஷியல் ஏஜன்ஸீஸ், 101, ஆண்டர்சன் தெரு, தெப்பக்குளம் போண்டு, திருச்சி இரூப்பன்ஸ்

லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பினால்
அழகுபடுத்தும்
சுலபமான முறையை
ராஜகுமாரி
சொல்கிறார்.

லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின்
நுரைபை
தாராளமாக
சருமத்தின் மேல்
தடவுகிறேன்...

சுத்தமான,
குளிரந்த
ஐலத்தில்
கழுவுகிறேன்.

* சினிமா நட்சத்திரங்கள்
விடும்படி
அழகையளிக்கும் சோப்
★

மேலியை அழகுபடுத்திக் கொள்வ
தில் தேவிர்பெற்ற எல்லா சினிமா
நட்சத்திரங்களும், மேன்மையின்
இதழ் போல் மிகுதுவானதும் என
க்க மீள்தி பண்பாப்பானதுமான
சருமம் ஏற்பட வக்கனவே கம்ப
யாம் என்றவர்கள், அதன் கை
மனக்கும விசயம் வாய்த்த துரை
சருமத்திற்குள் புழுது தீக்கவகி
யிக்கும் மாக மறுக்கினை கையமாக
செத்தம் செய்து விடுவதது. ராஜ
குமாரியின் அழகு முகத்தை சிக்க
ளும் 30 நாட்கள் கையாளுங்கள்—
பிறகு அதன் கைமாக செத்தம் செய்
பும் தன்மையை கண்டுமடுவீர்கள்.

பின்பு,
உலர்ந்த
மிடுதுவான
துளபினால்
முகத்தை
துடைக்கிறேன்

டெனர்..உயர்தர சிகரெட்டு
என்று உபயோகிப்பவர்
ஒவ்வொருவருக்கும்
தெரியும்

T. 128. tm

JAMES CARLTON LIMITED, LONDON

கல்கி

ALKI

60 12, 1946

4

அறு

பாரத் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ்: லாகூர்

(ஸ்தாபிதம்: 1898)

பெர்ன்விழா ஆண்டு 1946

தற்காலம் அமுலிலிருக்கும்

வியாபாரம்	...	14 கோடிக்கு அதிகம்
மொத்த ஆஸ்திகள்	...	ரூ. 3,70,00,000க்கு அதிகம்
கொடுக்கப்பட்ட மொத்த		
க்ளேயிம் தொகை	...	ரூ. 3,38,50,000க்கு அதிகம்

நல்ல தாராள நிபந்தனைகளில் செர்வாக்குள்ளவர்களுக்கிடமிருந்து
ஏஜன்ஸிக்கு விண்ணப்பங்கள் கார்ப்படுகின்றன.

தென் இந்தியாவில் பிராஞ்சுகள் :

மதராஸ், மதுரை, எர்ணாகுளம், பெங்களூர், குண்டூர்.

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: "இந்தியன் பாங்க் பிஸ்டிங்ஸ்" வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்
லோகல் ஆபீஸ்கள்: எஸ்பிஎனேட், திருவள்ளிக்கேணி, மவுண்டு ரோடு,
மயிலாப்பூர், தியாகராசுதகர், புரசவாக்கம், எழும்பூர்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்,
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 68,70,800
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 41,42,662
லிஸர்வ் நிதி	ரூ. 50,00,000
டெபாண்டிடுகள் 31-12-45 முடிய	ரூ. 13½ கோடிக்கு அதிகம்

சகலவிதமான பாங்க் அனுவல்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர், செக்ரடரி

வைரம்
பொன்
நகைகளுக்கு

P.A.ராஜ் செட்டியார்
உயர்தர...

கடைத்தெரு,
கோயமுத்தூர்

murli

அரைக்கீரை விதைத் தைலம்

அரைக்கீரை விதை யுடன் 72-வீத சரக்குகளும், அதேக பச்சிலைகளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இத் தைலத்தை வாரம் இரு முறை தேய்த்து ஸ்நானம் செய்து வர சிரசைப் பற்றிய சகல வியாதிகளைப் போக்குவதுடன் கண், எரிச்சல், கண் மறைப்பு முதலிய கண் சம்பந்தமான வியாதிகளையும், காது குத்தல், காதில் சீழ் வருதல் முதலிய வியாதிகளையும் கண்டிக்கக் கூடியது.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ., கும்பகோணம்

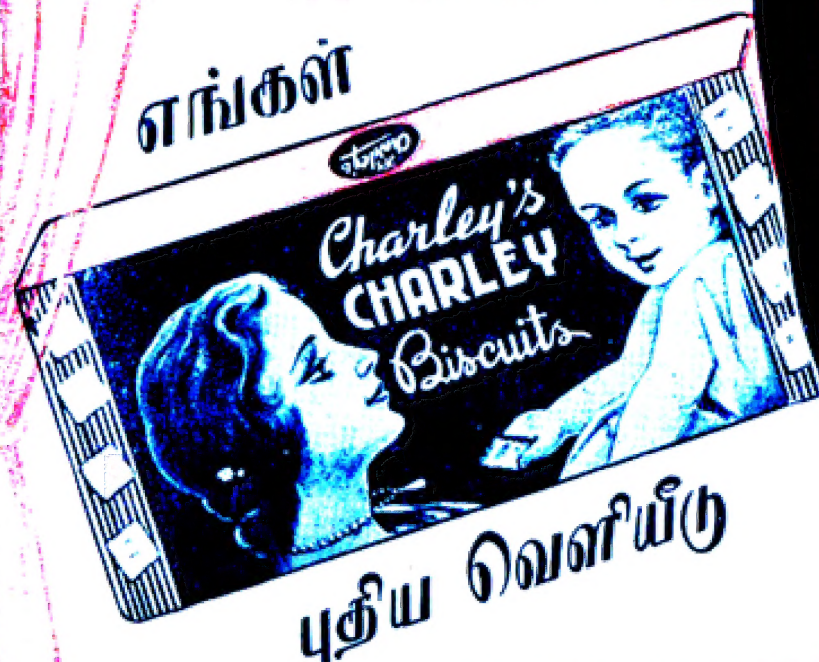
மதராஸ் லீடி ஏஜென்டுகள் :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ், பைக்ரப்ட்ஸ் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி

கூடாக்கிஸ்ரு :

B. பாலபட்டாபி, வைசியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்

எங்கள்

புதிய வெளியீடு

சார்ல்ஸ் சார்ல் பிஸ்கட்ஸ்

அழகிய
புகளில்

CHARLEY & CO., USILAMPATTI.

Agents for Nilgris: Messrs. Brilliant Traders, Walsham, Ootacamund.